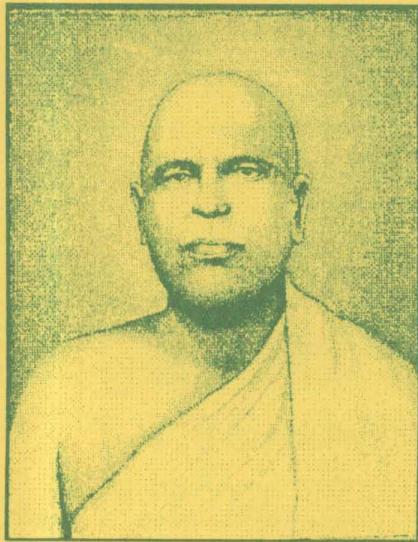

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

SHREE ATMANAND PRAKASH

Vol-1 * Issue-3-4

February-2001

મહા

ફેબ્રુઆરી-૨૦૦૧

આત્મ સંવત : ૧૦૫

વીર સંવત : ૨૫૨૭

વિક્રમ સંવત : ૨૦૫૭

પુસ્તક : ૮૮

દરિદ્રત્વે�પि યસ્યાસ્તિ ધર્મારાધનમક્ષતમ् ।
સ સ્વં ધનાઢ્યં સંવેતિ દૈન્યં તસ્ય સતઃ કૃતઃ? ॥

*

ગરીબ હાલતમાં પણ જેનું ધર્મારાધન નિર્ભાધ્યપણે પ્રવર્તે છે તે પોતાને ધનાઢ્ય
સમજે છે. એ મહાભાગને દીનતા કેમ હોય? ૩૮

*

Even a poor man whose performance of dharma uninterruptedly continues, perceives himself to be rich. There is no possibility of sorrow for him advanced in wisdom and spirit. 38

(કલ્યાણભારતી ચેપ્ટર-૬ : ગાથા-૩૮, પૃષ્ઠ ૧૩૩)

શ્રી આમ્બાનંદ પ્રકાશ

તંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાંત ખીમયંદ શાહ

અનુક્રમણિકા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
(૧)	તું રગાઈ જા ને રંગમાં	ધનવંત ડી. શાહ	૧
(૨)	માણસ ગમે તેટલો વિકાસ કરે પરંતુ અતર-મન ન વિકસે તો બધું વર્થ	મહેન્દ્ર પુનાતર	૨
(૩)	હિમાલયની પત્રયાત્રા	મુનિશ્રી જંબૂવિજયજી મ.	૪
(૪)	જીવનમાં ધાર્યું કરવું હોય તો.... અંતરાય કર્મ કરવાથી દૂર રહો	દીપક દેસાઈ	૧૦
(૫)	એવા ચ્યામતકારોને સો ગજના નમસ્કાર	શ્રી લક્ષ્મીયંદભાઈ છ. સંઘવી	૧૩
(૬)	વિવિધ વિચાર સરણીઓ	નરોત્તમદાસ અમુલભરાય કપાસી	૧૫
(૭)	પુણિયાનું ચિત્ત સામાયિકમાં કેમ ડેલવા લાગ્યું?	મુકેશ સરવૈયા	૧૬
(૮)	પૂ. શ્રી જંબૂવિજયજી મહારાજ સાહેબના વ્યાખ્યાનો (ગતાંકથી ચાલુ હમો : ૨૩મો)	મુનિશ્રી જંબૂવિજયજી મ.	૨૦

મैત्रીનો મધ્યમધાટ

મैત્રી-ભાવનાની પાવન પ્રક્રિયા : શાંત ચિંતે એકાંત સ્થાનમાં બેસી અંતરના ઊંડાણમાંથી આવી ભાવનાને વહેતી ભૂકો :

વિશ્વના સર્વ જીવોનું કલ્યાણ થાઓ. વિશ્વના સર્વ જીવોનું શુભ થાઓ.

વિશ્વના સર્વ જીવોનું હિત થાઓ. વિશ્વના સર્વ જીવો સુખી થાઓ.

વિશ્વના સર્વ જીવો દુઃખ મુક્ત બનો. વિશ્વના સર્વ જીવો ચિંતામુક્ત બનો.

વિશ્વના સર્વ જીવો કષાયમુક્ત બનો. વિશ્વના સર્વ જીવો પાપમુક્ત બનો.

વિશ્વના સર્વ જીવો કર્મમુક્ત બનો. વિશ્વના સર્વ જીવો રાગમુક્ત બનો.

વિશ્વના સર્વ જીવો રોગમુક્ત બનો. વિશ્વના સર્વ જીવોના શુદ્ધ સ્વરૂપને હું અંતરથી ચાહું છું.

સહુનું શિવ થાઓ. સહુનું શ્રેય થાઓ.

સહુને શાંતિ મળો. સહુને સમાધિ મળો.

સહુને સદ્ગતિ મળો. સહુને પરમગતિ મળો.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ: ૧ અંક-૩-૪, ૧૬ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૯]

[૧

ટ્રસ્ટ રજી. નં. એફ-૩૭ ભાવનગર

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

ભાવનગરનું મુખ્યપત્ર

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

તંત્રી : પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ

ફોન : ઓ. ૫૧૬૬૦૭ ઘર : ૫૬૭૬૪૫

: માલિક તથા પ્રકાશન સ્થળ :

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

ખારગેઈટ, ખોડિયાર હોટલ સામે,

ખાંચામાં, ભાવનગર-૩૬૪૦૦૧

ફોન નં. (૦૨૭૮) ૫૨૧૬૮૮

*

સભા પેટ્રન મેસ્ટર ફી રૂ. ૧૦૦૧=૦૦

સભા આજીવન સભ્ય ફી રૂ. ૫૦૧=૦૦

*

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વાર્ષિક જાહેરાત દર :

આખું પેઈજ રૂ. ૩૦૦૦=૦૦

અધું પેઈજ રૂ. ૧૫૦૦=૦૦

શૈક્ષણિક ઉત્તેજન, જ્ઞાન ખાતુ, સભા નિભાવ ફંડ, યાત્રા પ્રવાસ આદિમાં વ્યાજં ફડ માટે ડેનેશન સ્વીકારવામાં આવે છે.

: ચેક ડ્રાફ્ટ :

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગરના નામનો લખવો.

સભાના હોદ્દેદારશ્રીઓ :

(૧) પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ-પ્રમુખ

(૨) હિંયકાંત એમ. સલોત-ઉપપ્રમુખ

(૩) હિંમતલાલ એ. મોતીવાળા-મંત્રી

(૪) ચીમનલાલ વર્ધમાન શાહ-મંત્રી

(૫) ભાસ્કરરાય વી. વકીલ-મંત્રી

(૬) હસમુખરાય જે. હારીજવાળા-ખજાનયી

તું રંગાઈ જાને રંગમાં....

રંગાઈ જાને ધરમમાં

તું રંગાઈ જાને ધરમમાં

મહાવીરના શાસનમાં

સંયમના તું રંગમાં....રંગાઈ

મોહ-માયાના આ જગતમાં

તૃષ્ણાનો નહીં પાર....(૨)

ટી. વી. વિડીયો ક્રીજ ધરેધર

કોઈ ન આવે સંગમાં...રંગાઈ

આ સંસારે સુખ ભોગવતા

કરતાં પાપાચાર....(૨)

જનમ-મરણના ફેરા ફરતાં

કરજો સહુ વિચાર....રંગાઈ

નવખંડાના દર્શન કરીને

કરજો ભક્તિ અપાર....(૨)

ભક્તિ કરતાં પુણ્ય બંધાશે

તરવા આ સંસાર....રંગાઈ

લાખ ચોરાશી ફેરા ફરતાં

મળ્યો મનુષ્ય અવતાર....(૨)

હાથ લાગ્યો હીરો જગતમાં

જો જો ના ગુમાય....રંગાઈ

શ્રી વૃદ્ધિચંદજી મંડળે ગાવે

ગાવે ભક્તિ ગાન....(૨)

ભક્તિ કરતાં ભાવ વધે તો

થાશે બેડો પાર....રંગાઈ

રચાયિતા : ધનવંત ડી. શાહ

૨]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૧ અંક-૩-૪, ૧૬ ફેબ્રુઆરી, ૨૦૦૧

માણસ ગમે તેટલો વિકાસ કરે પરંતુ અંતર-મન ન વિકસે તો બધું વ્યર્થ

—મહેન્દ્ર પુનાતર

જીવન વહેવારમાં સ્વાર્થ અને સંકુચિત ભાવનાને કારણે મનની મોકણાશ જેટલી હોવી જોઈએ તેટલી રહી નથી. મોટાભાગના સ્વાર્થના સંબંધો છે. કાંઈક મેળવવાની અપેક્ષા છે. આ અપેક્ષા પૂર્ણ થતી નથી ત્યારે સંબંધો તૂટે છે. સ્વાર્થના પરણાને કારણે આપણે નિખાલસ, ખુલ્લા મનવાળા, પારદર્શક બની શકતા નથી. આપણા મનમાં કાંઈક હોય છે અને કરતાં કાંઈક બીજું હોય છે. દંબ આપણી પ્રવૃત્તિઓનો પ્રાણ બની ગયો છે. આપણાને પોતાને શું લાગે છે તેની આપણાને કશી પડી નથી, પરંતુ બહારના જગતમાં આપણે કેવા દેખાશું તેની ચિંતા છે. દંબના કારણે સત્યનો ભોગ લેવાયો છે. માણસ બહાર સારો દેખાતો હોય છે, પરંતુ અંદરખાને તે કેવો હોય છે તે કહેવું મુશ્કેલ છે. માણસના બહારના અને ભીતરના જીવન જુદા છે. દંબના કારણે જૂઠનો વહેવાર ચાલે છે. એક જૂઠને દુષ્પાવવા માટે અનેક જૂઠો ચલાવવા પડે છે અને આ દુષ્પકમાંથી બહાર નીકળી શકતું નથી. માણસના જીવનમાં દંબ અને દિખાવટ એટલી હેઠ છવાઈ જાય છે કે તેને પોતાનો અસલી ચહેરો જોવો ગમતો નથી, આ ચહેરો તેને બિહામણો લાગે છે. જીવનમાં ખોટો દોરદમામ અને ખોટો દેખાવ સરળતા અને સાહજિકતાને હણી નાખે છે અને માણસ વધુ કઠોર બની જાય છે અને સ્વાભાવિક સંવેદના ગુમાવી બેસે છે.

ધર્મના સિદ્ધાંતો અને નીતિ-નિયમોનું સાચું અનુસરણ જીવન જીવાનો માર્ગ ચિંદ્યે છે અને

સંસ્કાર પ્રેરે છે. સાચો ધાર્મિક માણસ અસંસ્કારી, સંકુચિત અને દંભી હોઈ શકે નહીં. તે ખુલ્લા

દંબ અને જૂઠને પણ ટકી રહેવા
માટે સત્યના વાધા પહેરવા પડે છે.

મનવાળો ઉદારમતવાદી હોવો જોઈએ. ધન દીલત અને સંપત્તિની આસક્તિ કરતાંય વિચારોની આસક્તિએ ઘણાં અનર્થો સજ્યાર્થી છે. હું કહું એજ સાચું બીજું બધું નકામું એવી સંકુચિત વિચારધારાએ ઘડી આફ્ટો રીભી કરી છે. તેનાથી ધર્મના નામે જન્મન સજ્યાર્થ છે અને માણસ શેતાન જેવો બની જાય છે. વિચારોની ઉદારતા એટલે મનુષ્યની સભ્યતા. જે માણસનું મન ઉદાર છે તે જ નિર્ભય બની શકે છે. માણસ ગમે તેટલો વિકાસ કરે, પરંતુ હદ્ય ન વિકસે તો તેમાંથી ઝોરમ પ્રસરે નહીં. નકલી ફૂલો ગમે તેટલા સુંદર હોય, પરંતુ ખૂશ્ય આપી શકે નહીં.

આજે ભૌતિક વસ્તુઓ અને સુખોની બોલબાલા છે. દુન્યાથી સુખોની આંધળી દોટે માણસને માણસ રહેવા દીધો નથી. આજનું જીવન આધિ, વ્યાધિ અને ઉપાધિથી વેરાયેલું છે. ચિંતા ચિંતાની જેમ જલાવી રહી છે. કીધ, માન, માયા અને લોભથી બચવાને માટે મૈત્રી, પ્રેમ, કરુણા અને માનવતાને વધુ પ્રસરાવવાની જરૂર છે. સારુ જોખું, સારુ સાંભળવું અને સારુ કરવું, મન, વચન અને કાયાએ કરીને દુઃખ ન પહોંચાડવું અને જગતના સર્વ જીવોનું કલ્યાણ છાચું એ મનુષ્યતાનો સર્વોત્તમ વિજય છે અને

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૧ અંક-૩-૪, ૧૬ ફેબ્રુ. ૨૦૦૧]

[૩]

ધર્મનો સાર છે. રાગ-દેખ, માન-અભિમાન અને અહંકારના પડળોને નિરોહિત કરીને માણસ ઉચ્ચગતિને પામી શકે છે. માણસ નામ, નિખાલસ અને સરળ બને તો મોટા ભાગની વિટંબણાઓ દૂર થઈ જાય. આ અંગે એક બોધકથા પ્રેરક છે.

પરમેશ્વરે જ્યારે જીવનનું નિર્માણ કર્યું ત્યારે માનવી પોતાની બને આંખોએ સારી વસ્તુઓ જોતો હતો, બને કાન વડે સારી વાતો સાંભળતો હતો અને બને હાથે સારા કાર્યો કરતો હતો. આથી શેતાન સાવ નવરો બની ગયો હતો.

એક દિવસ શેતાન સંપૂર્ણ ઉજ્જવળ સ્વરૂપ

જગતના સર્વ જીવો પ્રત્યે પ્રેમની લાગણી એ મનુષ્યતાનો સર્વોત્તમ વિજય

ધારણા કરીને માનવી પાસે ગયો અને કહું ‘તમે કેવા ગાંડા લોકો છો. શું એક આંખે નથી દેખાતું, એક કાનથી નથી સંભળાતું, એક હાથથી કામ નથી લેવાતું? જાયાં એકની જરૂર છે ત્યાં બેનો ઉપયોગ કરવામાં શું મૂર્ખતા નથી? બનેનો ઉપયોગ કરશો તો જલદીથી ઘસાઈ જશો. એકને સાચવી રાખો.

માણસને શેતાનની વાત ગળે ઉત્તરી ગઈ, બસ ત્યારથી તે એક આંખે જોવા લાગ્યો, એક કાને સાંભળવા લાગ્યો અને એક હાથે કામ કરવા લાગ્યો.

આથી પરિણામ એ આવ્યું કે નવરા પડેલા બીજા અંગનો શેતાને કબજો લીધો. પછી માનવીની આંખે સારા સાથે નરસું જોવા માંડ્યું. એના કાને સાચાની સાથે ખોઢું સાંભળવા માંડ્યું અને હાથ સત્કર્મની સાથે પાપકર્મ કરવા માંડ્યા.

અને પછી તો માનવી એટલી ભૂલ-ભુલામણીમાં પડી ગયો કે સારામાંથી નરસું અલગ કરવામાં અને સત્યમાંથી જૂઠ તારવવામાં પડી ગયો અને દંબે સત્યનો આચળો ઓડી લીધો.

નકલી ફૂલો ગમે તેટલા સુંદર હોય
તો પણ ખૂશબું આપી શકે નહીં

મનુષ્યનું જીવન ઘડતર એના સંસ્કારો પર આધારિત છે. શિક્ષણ અને ધર્મ સારા સંસ્કારોનું સિદ્ધન કરે છે. માણસ પોતાના અંગત માણીલમાં અને બહારની દુનિયામાં કેવો છે તેના પરથી તેના સંસ્કારો અને રીતભાતનો ઘ્યાલ આવે છે. બહુધા માણસ બહારની દુનિયામાં વધુ સંસ્કારી અને વધુ સજ્જન નજરે પડે છે. પરંતુ તેના અંગત જીવનમાં તે એટલો સંસ્કારી, સારી રીતભાતવાળો બની શકતો નથી. સંસ્કાર અને સજ્જનતા પણ કેટલીક વખત દેખાવ બની જાય છે. તેનો મુખવટો પહેરીને લોકો બહાર સારા દેખાતા હોય છે. આવા માણસો ઘરની અંદર કઠોર અને વિચિત્ર જણાતા હોય છે. દરેક માણસ મૂળભૂત સ્વભાવ મુજબ સંસ્કારી કે અસંસ્કારી નજરે પડે છે. માણસ આખી દુનિયા સાથે મીઠાશથી વર્તતો હોય છે, પરંતુ નિકટના પ્રિયજનો. અને ખાસ કરીને પત્ની સાથેનું તેનું વર્તન કઠોર હોય છે. આના કરારો ઉખાભર્યા સંબંધમાં ઘસારો પહોંચે છે. આપડો ત્યાં માની દેવામાં આવ્યું છે કે જેની સાથે અંગત સંબંધો હોય તેની સાથે ગમે તેમ વર્તી શકાય. પરસ્પરના સંબંધમાં સંવેદનશીલતા બુકી થાય છે. ત્યારે તેના પ્રત્યેનો પ્રેમ અને સ્નેહ પણ ઓછો થાય છે. સંસ્કાર એટલે માણસ માણસ વચ્ચેનો વહેવાર વધુ સરળ અને ઉખાભર્યો બને એવો પરસ્પરનો અભિગમ. આપડો ત્યાં સત્ય અહિસા, અનુકૂળા, દ્યા વગેરે પર સૂક્ષ્મ વિચારો થાય છે, પરંતુ તેનો કેમ અમલ કરવો, તે અંગે કઈ રીતે સભાન બનવું તેની આપડો બહુ પરવા કરતાં નથી. મનુષ્ય સંબંધમાં કઈ રીતે ઓછો ઘસારો લાગે અને સારા સંસ્કારો જીવનમાં કઈ રીતે વણાઈ જાય તેના પર

૪]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૧ અંક-૩-૪, ૧૬ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૧

આપણું સામાજિક જીવન અને આપણી નૈતિકતાનો આધાર છે. જ્યાં આપણાને કશો ફાયદો થવાનો ન

**મનુષ્યનું જીવન ધડતર તેના
સંસ્કારો પર આધારિત છે.**

હોય તેવી પરિસ્થિતિમાં નાનામાં નાના માણસ સાથેનું આપણું વર્તન કેવું છે એ આપણા સંસ્કારની કસોટી છે. આપણા વહેવાર અને રીતમાત્રથી સામો માણસ જેટલા અંશે પ્રસન્ન થાય તેટલી આપણી સંસ્કારિતા તેજસ્વી છે.

ઈશ્વરે આ પૃથ્વીનું સર્જન કર્યું ત્યારે માણસ આનંદપૂર્વક જીવી શકે એવી તમામ સુવિધાઓ આપી હતી. પ્રકૃતિના હર તત્ત્વોમાં જીવન ધબકતું હતું. જીવ સૂચિ અને વનસ્પતિ સૂચિએ સૌદર્યને અજળનો નિખાર આપ્યો હતો. ખળખળ વહેતી

નદીઓ, ઝરણાઓ, આકાશ, પર્વતો, પક્ષીઓ, પ્રાણીઓ સાથે કુદરતી તત્ત્વોથી આ જગત ભર્યું ભર્યું હતું. પરંતુ માણસે સુખની વધુ પડતી ખોજમાં પ્રકૃતિ સાથે ચેડાં કર્યા અને કુદરતી તત્ત્વોનો વિનાશ કર્યો. પ્રકૃતિ બદલાવાની સાથે માણસનો સ્વભાવ બદલાઈ ગયો, આચાર, વિચાર, સંસ્કારો બદલાઈ ગયા. વિજ્ઞાને અને નવી નવી શોધોએ માણસને સુખસગવડતાના અનેક સાધનો આપ્યા, પરંતુ મનની શાંતિ છિનવી લીધી. માણસનું જીવન યાંત્રિક બની ગયું છે. અતૃપ્તિ અને અશાંતિ વધી છે. દરેક માણસને શાંતિ જોઈએ છે, પરંતુ મનની અંદર ઉપદ્રવો છે, ભીતરમાં કોલાહલ છે પછી શાંતિ ક્યાંથી પ્રાપ્ત થઈ શકે?

(મુંબઈ સમાચાર તા. ૧૪-૬-૮૮ના
જિન-દર્શન વિભાગમાંથી સામાર)

શ્રી આત્માનંદ સભા

દ્વારા પ્રકાશિત

“શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ”

ઇપી

શાન દીપક

સદા

તેજોમય રહે

તેવી

ાર્દ્દિક

શુભેચ્છાઓ.....

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ: ૧ અંક-૩-૪, ૧૬ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૧]

[૫]

હિમાલયની પત્રચાત્રા

પત્ર-૭ લેખક : મુનિરાજશ્રી જૃંઘવિજયજી મહારાજ
પ્રેષક : પૂ. આ. શ્રી પદુમસૂરિજી મ.

સક્રિનીધાર

વંદના.

ગંગા કિનારે મંદિર પાસેના મકાનની અગાસીમાં રાત રહી, સવારમાં પ્રયાણ કર્યું. રાત્રે ખળખળ વહેતાં ગંગા માતાના દર્શન અને વહેણાના શ્રવણ સતત થયા જ કરતાં હતાં.

અને કહેવામાં આવ્યું હતું કે આજનો ૧૨, કિલોમીટરનો વિહાર સતત ચડાણવાળો જિરનારની યાત્રા જેવો છે, એટલે માનસિક રીતે સર્જ થઈને રહ્યા હતાં. ખરેખર ઉત્તે ને ઉત્તે અમે ચડતા જ ગયા. નીચે ખીણ ઉત્તે ને ઉત્તે થતી જ ગઈ. હજારો કૂટ ઉત્તે ખીણમાં વહેતી ગંગા નદી કચારેક તો એના પાણીના વહેણા કે વોકળા જેવી જ લાગતી હતી. સાત-આઠ કિલોમીટર પહોંચતા પહોંચતા તો બધાં હાફી ગયા. તે કલાકે માંડ બે-ત્રાજ કિલોમીટર ચલાય. એક બાજુ પહોંચો અને બીજી બાજુ ખીણ. વચ્ચમાં નાની સહક. તેના ઉપર સતત દોડતી યાત્રિકોની મોટરો એક સ્થળે થોડીક જગ્યા મળી, ત્યાં થોડીવાર વિશ્રાબ કરીને નોકારશી કરીને પાછા ચાલ્યા. ઉપર સૂર્યનારાયણ આવી ગયા. એમણે તીખાં કિરણોની વૃદ્ધિ કરવા માંડી. લગભગ ૧૧ વાગે અહીં આવ્યા. એક દુકાનદારની જગ્યા છે, પાછળ સ્કૂલ છે. ત્યાં સાધ્વીજી પહોંચી ગયા. અમે દુકાનદારની જગ્યામાં રોકાયા છીએ. આખા રસ્તે કુદરતના નવાં નવાં દેશ્યો જોતાં જોતાં ચાલીએ છીએ. ક્યાં તો નજરે જોવાય કે ક્યાં તો વીડીઓ

હોય તો જ આ દેશ્યો કંઈક જડપાય. શબ્દોથી એને ક્યાંથી આકાર અપાય?

બે દિવસ પહેલાં જ એક મોટર ઉત્તે ખીણમાં પડી હતી અને તેના ચૂરેચૂરા થઈ ગયા હતા. માણસો એના ભાગોને કાઢતા હતા. એ જોતા પણ આશર્ય લાગે. માણસો ઉત્તરીને નીચે પણ જાય છે.

ખીણ એટલી બધી ઉત્તે છે, એના કિનારા પાસે જઈને, જોતા પણ આપણાને તમ્મર આવી જાય, બેઝડ પાસે ઉભા રહીને જ ખીણને જોવાની. ભગવાન અને ગુરુમહારાજની કૃપાથી, અહીં સુધી તો આવી પહોંચ્યા છીએ.

મુંબઈના પ્રાણલાલભાઈ કાનજી દોશીએ યોગ્ય લોકોને આપવા માટે બુદ્ધીના લાડવા બનાવીને આપ્યા છે. રસ્તામાં બાવાજીઓ મળ્યા. બત્રીનાથ તરફ જતા હતા. આપણા માણસોએ એમને લાડવા—ગાંઠિયા—ચા—પાણી કરાવીને વૃત્ત કર્યા.

એક સ્થળે એક બાવાજી સરકના કિનારા ઉપર જ તાવથી કણસત્તા કણસત્તા સૂતા હતા. એમને તાવની દવા આપીને આપણા શ્રાવકોએ મોટરમાં બેસાડી તથા આર્થિક મદદ કરીને ઋષિકેશ તરફ રવાના કર્યા. અનેક સ્થળે બીજા લોકો આપણાને ડગલે-પગલે ઉપયોગમાં આવતા હોય છે. એમના સ્થાનો આપણાને સર્વત્ર છૂટથી ઉપયોગ કરવા આપતા હોય છે. આપણે પણ બીજાને ઉપયોગી થઈએ એવી પ્રવૃત્તિ કરવી જોઈએ. ભલે

૬]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૧ અંક-૩-૪, ૧૬ ફેબ્રુઆરી, ૨૦૦૯]

આપણા શ્રાવકો કરે, પણ દેખિ તો આપણા તથા શ્રાવકોના જીવનમાં હોવી જ જોઈએ.

ભગવાન ઉમાસ્વાતિ વાચક પણ તત્ત્વાર્થ-સૂત્રમાં પરસ્પરોપગ્રહો જીવાનામૃ આ વાત ખાસ જણાવી છે.

નીચે ગંગાજી પાસે ખીણમાં સકની ગામ છે. આ સ્થાન ખીણથી અત્યંત ઉંચે ધાર ઉપર હોવાથી સકનીધાર નામથી ઓળખાય છે. દુકાનદારે જે સ્થાને અમને ઉત્તરવા માટે આવ્યું હતું. રોડવેના ઓફિસરની જ જગ્યા હતી. રોડ-વેમાં (રસ્તાની સરકનો) કારભાર સંભાળતા ઓફિસર પાછળથી મળ્યા. ખૂબ ખૂબ સદ્ગ્રાવથી પોતાની આખી ઓફિસ ખાલી કરીને અમને અનુકૂળતા કરી આપવાની એમજો તૈયારી દર્શાવી. પરંતુ થોડો રસ્તો કપાઈ જાય તો સાંદું એટલે સાંજે ત્યાંથી વિહાર કરી બઢેલી ખાલ આવ્યા તાં એક સ્કૂલ ચાલે છે. આજુ બાજુ હુંગર ઉપર, હુંગરની મધ્યમાં, તથા હુંગરની ખીણમાં નાનાં-નાનાં ગામો છે. ત્યાંના દોઢસો જેટલા છોકરાઓ. આ સ્કૂલમાં ભણવા આવે છે. સ્કૂલનાં પ્રીન્સિપાલ પહેલાં તો ઉત્તરવા માટે જગ્યા આપવાની ના જ પાડી. સાધુ-સંતોને જગ્યા આપીએ છીએ, પછી એ લોકો અશુચિ કરીને અમારા કંપાઉન્ડને બગાડી નાખે છે.

અમે ગુજરાતમાંથી જેસલમેર ગયા અને જેસલમેરથી પોકરણ-રામાદેપીર-ફ્લોડી-ઓસિયા-નાગોર-બીકાનેર-દિલ્હી-હસ્તિનાપુર થઈ હરિદ્વાર આવ્યા તાં રસ્તામાં મોટા ભાગે સ્કૂલમાં જ ઉત્તરવાનું થાય. ત્યાં સ્કૂલવાળાઓની આ જ ફરિયાદ હોય છે, તેથી ઉત્તરવાની જગ્યા મેળવતાં બહુ મુસીબત પડે છે. સાધુ-સાધીઓએ આ બાબતની ખૂબ જ ઉપયોગ રાખવાની જરૂર છે.

લોકોને અશુચિ તરફ ખૂબ નફરત હોય છે. એકની ખૂલને કારણે બધાને ભોગવવું પડે છે. માટે સાધુ-સાધીઓએ જ્યાં ઊર્ધ્વાં હોય ત્યાં કંપાઉન્ડમાં કચ્ચાંથે અશુચિ કરવામાં ન આવે તેનો ખાસ ઘ્યાલ રાખવો જરૂરી છે. અમે ખૂબ ખૂબ ખાતરી આપી પછી બઢેલી ખાલની સ્કૂલના પ્રીન્સિપાલે અમને ઉત્તરવાની મંજૂરી આપી. વિશાળ પરસાળમાં રહ્યા.

પ્રીન્સિપાલે ઘણી વાતો કરી. સામે ગંગાજી જે સ્થાનની પ્રદક્ષિણા કરીને વહે છે ત્યાં મહાભારતકાર મહર્ષિ વ્યાસ રહેતા હતા. વ્યાસચીના નામથી આ સ્થાન પ્રસિદ્ધ છે. હિમાલયના આ પ્રદેશમાં સિદ્ધ પુરુષોનો વાસ છે. સૂક્ષ્મ શરીરે રહે છે. યોગ આત્માઓને એમના દર્શન થાય છે. શ્રીનગર સુધી હિમાલયનો પહેલો તબક્કો છે. તે પછી છેલ્લા તબક્કાના મધ્યભાગમાં બદીનાથ છે. અમને કહેવામાં આવ્યું કે અહીં વાધ આવે છે, પણ તમારે સાધુ-સંતોને ડરવાની જરૂર નથી તમે ભગવાનના માણસો છો. રાતે વીજળીના જોરદાર કડાકા સાથે વરસાદ પડ્યો. પણ અમે પરસાળમાં સહીસલામત હતાં.

આજુબાજુ તદ્દન ઉભડક મોટા ઊંચા પદારો ઉપર માણસ જઈ શકે એવો રસ્તો જ ન દેખાતો હોય ત્યાં ટોંચ ઉપર તથા મધ્યમાં રાતે દીવાઓના પ્રકાશ જોઈને ઘણી નવાઈ થઈ. પછી જાણવા મળ્યું કે ત્યાં ઘરો છે, માણસો છે, નાનાં નાનાં પાંચ-દશ-પચીશ ઘરોનાં ગામો પણ છે, જેતી પણ ત્યાં થાય છે, ત્યાં દેવીનો મેળો ભરાય છે. આપડાને આ બધી વાતો અસંભવ જેવી લાગે પણ બરેખર હકીકત છે જીવનનિર્વાહ માટે માણસ શું શું કરે છે. કચ્ચાં-કચ્ચાં સુધી પહોંચે છે, એ આશ્રયજનક છે. આ પહાડના વચ્ચમાં કોલેજ પણ છે. સ્કૂલ પણ છે. સ્કૂલ ઉપર પહોંચવા માટે પાંચ-સાત છોકરીઓ

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૧ અંક-૩-૪, ૧૬ ફેબ્રુ. ૨૦૦૧]

[૭]

અમારા પાસેથી જ પસાર થઈને ઉપર ચડવા લાગી તારે અમે પણ તાજુબ થઈ ગયા.

પત્ર - ૪

દેવ પ્રયાગ

વૈશાખ વદ-૮

બાગેશ્વરના શિવશક્તિસ્થળથી સાંજે છ વાગે નીકળ્યા ચાર કિલોમીટર, ઉપર મુકામ છે એમ અમારી સમજ હતી. રસ્તાને સર્વે કરનારની ભૂલ હતી કે અમારી સમજમાં ભૂલ હતી. ચાર કિલોમીટરને બદલે દસ કિલોમીટર નીકળી પડ્યું. દેવપ્રયાગ શહેર વચ્ચમાં આવ્યું તે પસાર કરી આગળ ચાલ્યા. જબરજસ્ત ચડાણ હતું. રાત પડી ગઈ હતી. ચારે બાજું અંધારું હતું. એક બાજુ પર્વત અને બીજું બાજુ ભગીરથ નદીની મોટી ખીણ કર્યાં પગ મૂકવો તેની જબર પણ જલદી ન પડે. છેવટે જે કન્યા વિદ્યાલયમાં અમારે મુકામ હતો ત્યાં આવ્યા. અમારો ઘ્યાલ હતો કે સરક ઉપર વિદ્યાલય હશે. પરંતુ કન્યા વિદ્યાલયમાં તો ખૂબ જ ઊંચે ચડીને જવાનું હતું. ત્યાં માંડ માંડ પહોંચ્યા અને રાત રોકાયા. ઉપર સ્થાન ઘણું સુંદર છે.

સામે જ મોટો પહાડ દેવપ્રયાગમાં છે આખા પહાડમાં મકાનો અને એમાં દીવા જ દીવા દેખાતા હતા. અમેરિકાના ન્યૂયોર્કમાં ૧૦૦ થી વધારે માળવાળા એમ્બાયર સ્ટેટ બિલ્ડિંગ નામના મકાનની વાતો બહુ જ પ્રસિદ્ધ છે. એના કરતાં પણ વધારે ઊંચું આ પહાડનું દશ્ય દેખાતું હતું. આખા પહાડમાં ઉપર નીચે સર્વત્ર ઘરો છે. બધે ઠિલેક્ટ્રિક પહોંચ્યો ગઈ છે. એટલે ન્યૂયોર્કના મકાન કરતાં યે મોટું આ મકાન હોય એવો ભાસ થતો હતો. આખી રાત આ દશ્ય દેખાતું હતું. ખૂબ થાકી ગયા હતાં એટલે આજે અહીં જ રોકાઈ ગયા છીએ. ન્યૂયોર્ક કરતાં યે અદ્ભુત દશ્ય અમે અહીં જોઈ લીધું.

સવારમાં અહીંનો ચોકીદાર આવ્યો અને કહેવા લાગ્યો કે તમારો સામાન તરત ઉપાડો. હમણાં સ્કૂલ શરૂ થશે. એટલે ઉપારીને પાસે જ અથીને રહેલા ભુવનેશ્વરી માતાના મંદિરના ખાંચામાં બેઠા કન્યા વિદ્યાલયના પ્રિન્સિપાલ અભિતા બહેન નોટિયાર આવ્યા. અમને સમજાવ્યું કે અમે જૈન સાધુ છીએ. કિંદગીભર પગપાળા પ્રવાસ કરીએ છીએ. બધું સમજયાં પછી અમને અનેક સ્થાનો ખૂબ સદ્ગ્રાવથી ખોલી આયાં.

અહીં ગંગોત્રીથી ભાગીરથી નદીનો પ્રવાહ આવે છે, બગ્નીનાથથી અકલનંદાનો પ્રવાહ આવે છે. બંનેનો અહીં સંગમ થાય છે. આ નદીને ગંગા કહેવામાં આવે છે. તે પછી અનેક નદીઓના સંગમ સ્થાનને પ્રયાગ કહેવામાં આવે છે. આ મોટું તીર્થ સ્થાન છે અનેક ધર્મશાળાઓ તથા પ્રાચીન મંદિર છે. આશ્રમો બહુ નીચાણમાં છે. સરકથી ઘણું નીચે ઉત્તરવું પડે છે. અમે ઉપર વિદ્યાલયમાં રોકાયા છીએ.

આ ઉમાલયનો પ્રવાસ છે, બગ્નીનાથની યાત્રા છે. નવી નવી અગવડો આવે છે, ભગવાનની-ગુરુ મહારાજની કૃપાથી અગવડોને પાર કરતાં જઈએ છીએ.

લગભગ ૧૫૦ વિદ્યાર્થીનીઓ અહીં ઊંચા ઊંચા પહાડોમાંથી ચાલીને અહીં ભણવા આવે છે. એક કલાક તો કેટલાકને ચાલીને આવવામાં થાય છે. ઇતાં આવા પહાડી પ્રદેશમાં પણ શિક્ષણનો ઘણો પ્રસાર વધી રહ્યો છે. શહેરી કન્યાઓ જેવી જ આ કન્યાઓ પોષાકમાં દેખાય છે.

સાંજે પ્રયાગ જોવા ગયા. અમારા સ્થાનથી ખૂબ ખૂબ નીચે ઉત્તરવાનું હતું. લગભગ ૨૫૦ જેટલાં ઊંચા ઊંચા પગથિયાં ઊતર્યા. વચ્ચમાં રધુનાથજીનું પ્રાચીન મંદિર છે. પ્રથમ શતાબ્દીમાં

૮]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૧ અંક-૩-૪, ૧૯ ફેબ્રુઆરી, ૨૦૦૧

આવેલા કોઈક પ્રવાસીના ઉલ્લેખવાળો શિલાલેખ છે. ભારતના દિવ્ય ગણાતાં ૧૦૮ મંદિરોમાં આ મંદિરનું સ્થાન છે. પથરમાં કોતરેલી ઊભી રામચંદ્રજીની મૂર્તિ છે. એમ કહે છે કે રાવણાનો વધ કર્યા પછી રામચંદ્રને પશ્ચાતાપ થયો કે ‘રાવણ બ્રાહ્મણ હતો એટલે મેં બ્રહ્મહત્ત્વા કરી’ ને એટલે બ્રહ્મહત્ત્વાના પાપ નિવારણ માટે રામચંદ્રે અહિં તપશ્ચર્યા કરી હતી. મંદિરની બાજુમાં જ રામચંદ્ર કરેલા તપના સ્થાનને બતાવવામાં આવે છે. એ પણ એમે જોયું. ત્યાંથી નીચે ઉત્તરીને પ્રયાગ પાસે ગયા. જ્યાં ભાગીરથી અને અલક નદીનો સંગમ થાય છે. અલકનંદા શાંત રીતે વહેતી વહેતી આવે છે. ભાગીરથી ઘોડાપુરની જેમ દોડતી સમુદ્રની જેમ મોઝા ઉછાળતી અને ઘુઘવાટા કરતી આવે છે. ભલભલો તારું પણ રૂભી જાય, એવી તોફાન કરતી ભાગીરથી આવતી

હતી. જિંદગીમાં યાદ રહી જાય એવું આ સંગમનું દેશ્ય હતું. સંગમ પાસે જ બે ગુફા દિવરો હિમાલયમાં સૂર્યના તાપથી બરફ ઓગળે એટલે નદીમાં પૂર આવે તેથી દિવસે ગુફા પાડીમાં રૂભી જાય છે. અને રાત્રે પૂર ન આવે એટલે ઓસરી જાય. અંગે સાંજે ગયા હતા. પાણી તાજુ જ ઓસરી ગયું હતું. ગુફાઓ ખુલ્લી થઈ ગઈ હતી. ગુફા પાસે બંને નદીઓના સંગમ પાસે થોડીવાર ઊભા રહીને પાછા ચડવા લાગ્યા. ચડતાં ચડતાં ફંફં થઈ ગયા. માંડ માંડ ચડીને પાછા અમારા સ્થાનમાં કન્યા વિદ્યાલયમાં આવી ગયા. બદ્રીનાથથી આવતી અલકનંદા અને ગંગોત્રીમાંથી આવતી ભાગીરથીનો સંગમ દેવપ્રયાગમાં જોડ્યો. દેવપ્રયાગથી ગંગોત્રી તરફ એક રસ્તો સીધો જાય છે એટલે બદ્રીનાથ જતાં વાહનવ્યવહારમાં થોડોક ઘટાડો થયો.

*

ભાવનગર નાગરિક સહકારી બેંક લિ.

દેઢ ઓફિસ : ૧૪, ગંગાજળીયા તળાવ, ભાવનગર ફોન : ૪૨૬૦૭૦ ફેક્સ નં. (૦૨૭૮) ૪૨૩૮૮૯
શાખાઓ :

ફોન : ફુલાનગર	વડવા પાનવાડી	રૂપાંધી-સરદારનગર	ભાવનગર-પરા
ફોન : ૪૩૬૭૮૨	ફોન : ૪૨૫૦૭૧	ફોન : ૫૯૫૮૬૦	ફોન : ૪૪૫૭૯૬
રામમંત્ર-મંદિર	ઘોધા રોડ શાખા	શિશુવિલાસ સર્કલ	
ફોન : ૫૬૩૮૩૨	ફોન : ૫૬૪૩૩૦	ફોન : ૪૩૨૬૯૪	

તા. ૧૧-૫-૨૦૦૦ થી થાપણો ઉપરના સુધારેલ વ્યાજના દર

સલામત રોકાણ	આકર્ષક વ્યાજ	સલામત રોકાણ	આકર્ષક વ્યાજ
૩૦ દિવસથી ૪૫ દિવસ સુધી	૫.૫ ટકા	૧ વર્ષથી ૨ વર્ષની અંદર	૮.૫ ટકા
૪૬ દિવસથી ૬૦ દિવસ સુધી	૬.૫ ટકા	૨ વર્ષથી ૩ વર્ષની અંદર	૧૦ ટકા
૬૧ દિવસથી ૭૭૮ દિવસ સુધી	૭ ટકા	૩ વર્ષથી ૪ વર્ષની અંદર	૧૦.૫ ટકા
૧૮૦ દિવસથી ૧ વર્ષની અંદર	૭.૫ ટકા	૫ વર્ષ કે તે ઉપરાંત	૧૧ ટકા

૭૮ માસે ડખલ ઉપરાંત રૂ. ૧,૦૦૦/-ના રૂ. ૨,૦૨૫ મળે છે.

સેવિંગ તથા ફરજિયાત બચત ખાતામાં વ્યાજનો દર તા. ૧-૪-૨૦૦૦ થી ૫ ટકા રહેશે.

મનહરભાઈ એચ. વ્યાસ
જનરલ મેનેજર

નિર્બંજનભાઈ ડી. દવે
મેનેજિંગ ડિરેક્ટર

વેણીલાલ એમ. પારેખ
ચેરમેન

સંસ્કારનું સિંચન

તમે એક વરસના ભવિષ્યની યોજના કરતાં હો તો અનાજનાં દાણા વાવો. દસ વરસનાં ભવિષ્યની યોજના કરતાં હો તો ઝડ રોપો. પરંતુ સંપૂર્ણ જિંદગીના ભવિષ્યની યોજના કરવી હોય તો બાળકોમાં સંસ્કાર રોપો.

સંસ્કાર પામેલો બાળક સજજન બની, જિંદગી સુધીનું ભવિષ્ય સુધારી શકશો. નાની ઉંમરમાં સીંચેલા સંસ્કારો બકુલના પુષ્પ જેવા છે એની સુવાસ પણ ઉડી જતી નથી.

સંસ્કાર વિનાનું જીવન સુગંધ વિનાના સુમન જેવું છે. સંસ્કાર વગરનો માનવ સ્ત્રીંગ વગરના સોફા જેવો છે. માટે નાની ઉંમરથી બાળકોમાં સુંદર સંસ્કારોનું વાવેતર કરો.

સાચા હશે એ સૌને પ્રકુલ્પિત બનાવશે,
ખોટાના રૂપને ય સુશોભિત બનાવશે;
અતરના બિન્દુ પડશે જો કાગળના ફૂલ પર
માનવ! એ એને પણ સુવાસિત બનાવશે.

SHASHI INDUSTRIES

SELARSHA ROAD, BHAVNAGAR-364001

PHONE : (O) 428254-430539

Rajaji Nagar, BALGALORE-560010

१०]

[श्री आत्मानंद प्रकाश वर्ष : १ अंक-३-४, १६ फ़ेब्रु. २००९

જીવનમાં ધાર્યું કરવું હોય તો.... અંતરાય કર્મ કરવાથી હૂરુ રહો !

—દીપકમાઈ દેસાઈ

જવનમાં ઘડીવાર એવા પ્રસંગો બને છે કે આપણાં મનમાં ધાર્યું હોય કે આ કાર્ય કરવું છે ને એ સફળ ના થતું હોય એવું શા માટે? જે કાર્ય કરીએ છીએ એમાં વિરોધી શક્તિ આવે છે ને એ કાર્યને અટકાવે છે, તે શા માટે એવું થાય છે?

એનું સમાધાન એવું છે કે આપણાને સાચું કાર્ય કરવા જતાં અટકાવે છે, એને અંતરાય કર્મ કરે છે. એવા અંતરાય શાથી પડી ગયા છે? એવું છે ને, એક દહાડો બગીચાથી કંટાળો હોય ને, તો હું બોલી દઉ કે, ‘આ બગીચામાં કોઈ દહાડો આવવા જેવું નથી.’ અને પછી આપણે જયારે ત્યાં જવાનું થાયને, ત્યારે આપણે જ ઉભો કરેલો અંતરાય પાછો સામો આવે છે, તે બગીચામાં જવા ના મળે. આ જેટલાં અંતરાય છે એ બધાય આપણા જ ઉભા કરેલા છે, એમાં વચ્ચે કોઈની ઉખલ નથી. કોઈ જીવનમાં કોઈ પણ જીવની ઉખલ છે જ નહિ. પોતાની ઉખલોથી જ આ બધું ઉભનું થયું છે. આપણે બોલ્યા હોય કે, ‘આ બગીચામાં આવવા જેવું નથી.’ અને ફરી પાછા ત્યાં જવાનું થાય તે દહાડે આપણાને મહા કંટાળો આવ્યા કરે, બગીચાના જાંપા સુધી જઈને પાછું આવવું પડે, એનું નામ જ અંતરાય કર્મ! કારણ કે ઉખલ કરી એટલે અંતરાય પડ્યો. ખાડી પાસે ઉભો રહ્યો હોય તો દુર્ગંધ આવ્યા કરે, ધણ્યાંય બગીચામાં જવું હોય પણ બગીચામાં જવાય નહિ, એનું શું કારણ? કે પોતે અંતરાય બાંધ્યા છે. આ ભોગવવાના અંતરાય બાંધ્યા છે એ અંતરાય તૂટે તો કામ થર્દ જાય. પણ અંતરાય તૂટે કર્ય રહેતે?

‘જવું છે પણ શાથી નથી જવાનું’ એવો વિચાર કર કર કર્યા કરે ને, તો એ અંતરાય બધા તોડે કારણ કે વિચારોથી અંતરાય પડ્યાં છે અને વિચારો જ એ અંતરાયને તોડે છે, ‘જવાય છે નહિ જઈએ તો શું જતું રહેવાનું છે?’ એવા વિચારથી અંતરાય પડે છે અને જવું જ છે કેમ ના જવાય એ વિચારોથી અંતરાય તૂટે છે.

રાજા કોઈના પર ખુશ થઈ જાય એટલે કારભારીને કહે કે, ‘આને એક હજાર રૂપિયા આપી દેજો.’ ત્યારે પેલો કારભારી સો આપે. કેટલીક જગ્યાએ તો કારભારી ઠાકોરને સમજાવી દે કે, ‘આ માણસમાં કશું છે જ નહિ, આ તો બધું ખોઢું છે.’ આપવા તૈયાર થયો હોય તેને આંતરે. ત્યારે એનું ફળ આવતાં ભવે શું આવે? ભાઈને કોઈ દહાડોય પૈસા લેગા ન થાય. લાભાંતરાય થાય. કોઈના લાભને આપણે આંતર્યો એટલે લાભાંતરાય થાય એવી રીતે જે તમે આંતરો, કોઈના સુખના વિચારો, કોઈના વિષય-સુખને આંતરો, જે બધામાં તમે આંતરો પાડો તે બધાના તમને આંતરા પડે અને પછી શું કહેશે કે, ‘મને અંતરાયકર્મ નહે છે.’ કોઈ સત્સંગમાં આવવા તૈયાર થાય ને તમે ના કહો એટલે તમને અંતરાય પડે. એટલે જેમાં તમે આંતરો પાડો તેનું ફળ તમારે ભોગવવું પડશે. કેટલાક કારભારી તો એવા દોઢ જાસ્ત્યા હોય કે રાજાને પેલાને બક્ષિસ આપવા ના દે. રાજાને એવી સલાહ આપે ખરા! ત્યારે પછી એને કોઈ જગ્યાએ લાભ જ ના થાય. કેટલાંક તો કોઈ ગરીબ માણસને કોઈ માણસ આપતો હોય

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૧ અંક-૩-૪, ૧૬ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૧]

[૧૧

તો એ પહેલા અંતરાય પાડે, અલ્યા એમાં ડ્રો શું કરવા કરો છો?

તમારે ત્યાં નાતમાં બધા જમવા બેઠા હોય, તેમાં એક જગ્ઝ કહે કે, ‘આ ચાર-પાંચ જગ્ઝને જમવા બેસાડી દો.’ ને તમે ના કહો ને, એ તમે જમવામાં અંતરાય પાડો છો. તે પછી તમે કોઈ જગ્યાએ એવી જ મુશ્કેલીમાં ખરેખર મુશ્કેલીમાં મુકાઈ જાવ. બીજાનામાં ડખલ કરી ત્યારે ભાંગડ થઈને! એટલે આપણે એટલું સમજવું જોઈએ ને કે આ અંતરાય કર્મ સાથે આવે છે? જો જાણતા હોય તો આપણો ફરી આવું ન કરીએ ને? એટલા બધાં અંતરાય પાડ્યા છે જીવે! એવું સાંભળ્યું હોય કે, ‘આ જાની પુરુષ છે, હાથમાં મોક્ષ આપે છે, ચિંતા રહિત સ્થિતિ બનાવે છે.’ તો પણ અંતરાય એટલા બધા પાડ્યા છે કે એને વસ્તુની પ્રાપ્તિ જ ના થાય!

આ તો અંતરાય કર્મ નરે છે, નહિં તો આત્મા જ્યાં પ્રાપ્ત હોય ત્યાં હેરેક ચીજ હોય, જે જે વિચારે એ ચીજ હાજર જ હોય, પણ આ તો બધે પોતે અંતરાય પાડ્યા છે તેને લઈને બધું અંતરાય છે! આત્મા હોય ત્યાં એની ઈચ્છા થાય તે પ્રમાણે બધું તૈયાર જ હોય. આત્મા તો ભગવાન છે. એ તો

કંઈ જેવી તેવી વાત છે? પણ આપણે પોતે અંતરાય પાડ્યો છે એટલે શું થાય? આપણે તો આટલું સમજવું જોઈએ કે ભાઈ, આ અંતરાય કર્મ શાથી નરે છે? આ લોકમાં નથી કહેતા કે, ‘મારે તો અંતરાય નરે છે?’ અલ્યા, પણ શાથી? જો જાણતા હોય તો આપણે ફરી આવું ન કરીએ ને? એટલા બધાં અંતરાય પાડ્યા છે જીવે! એવું સાંભળ્યું હોય કે, ‘આ જાની પુરુષ છે, હાથમાં મોક્ષ આપે છે, ચિંતા રહિત સ્થિતિ બનાવે છે.’ તો પણ અંતરાય એટલા બધા પાડ્યા છે કે એને વસ્તુની પ્રાપ્તિ જ ના થાય!

ભગવાન તો આપણી અંદર જ છે પણ કેમ દેખાતા નથી. ભગવાન ક્યાં છેટા ગયા છે? પણ શું થયું છે? કે વચ્ચે અંતરાય પડ્યાં છે, તે પોતાને શી રીતે દેખાય હવે? એ અંતરાય પોતે જ પાડ્યા છે. શું કહે છે કે, ‘હું ચંદુલાલ છુ’ ત્યારે ભગવાન શું કહે છે કે, ‘સારું ત્યારે જેટલું બોલ્યા એટલા તને આંતરા પડ્યા.’ હવે એ આંતરા આપણે જ તોડવા પડશે પણ એ પોતાની જાતે પાછા તૂટે નહિં, એ તો આત્મજ્ઞાની પુરુષ બેગા થાય, ન એ તોડી આપે, ત્યારે તૂટે!!

(ગુજરાત સમાચાર તા. ૫-૧૦-૨૦૦૦
આગમનિગમ પૂર્તિમાંથી જનહિતાર્થે સામાર)

શ્રી કલિંકુંડ તીર્થ (ધોળકા)થી શ્રી સિદ્ધાચલજી મહાતીર્થ દ‘રી’ પાલક સંઘયાત્રા

પ.પુ. આ.શ્રીમદ્ વિજયપ્રભાકરસૂરિજી મ.સા. તથા પૂ. મુનિશ્રી દિતરુચિવિજયજી મ.સા. આદિ ગુરુ ભગવંતોની શુભ નિશ્ચામાં અને શા ભૂરમલજી ચિમનાજી અંબાવત પરિવારના આપોજન નીચે દ‘રી’ પાલક સંઘ આગામી તા. ૧૧-૨-૨૦૦૧ના રોજ કલિંકુંડ તીર્થ (ધોળકા)થી શ્રી સિદ્ધાચલજી જવા પ્રયાણ કરશે. જેમાં ૬૦૦ જેટલા શાંક-શ્રાવિકાઓ તથા સાધુ-સાધ્વીજીઓ તેમજ કાર્યકરો સહિત ૧૦૦૦ જેટલી સંખ્યા આ સંઘમાં જોડાશે.

જેનોનો અભૂતપૂર્વ, અદ્ભુત, અલ્યાહિસક, યાત્રિક વાહનો વગરનો વીજળીના વપરાશ વગરનો આ સંધ્યા કલિંકુંડ તીર્થથી સિદ્ધાચલજીના ૧૮૧ કિ.મી. ૧૫ દિવસમાં પૂર્ણ કરી સિદ્ધાચલજી તા. ૨૫-૨-૨૦૦૧ને રવિવારે પહોંચશે. તા. ૨૬-૨-૨૦૦૧ના રોજ સંધ્યાણ પહેરાવવામાં આવશે.

આત્મપ્રકાશની મહિતા

સૂર્યના પ્રકાશ કરતાંય આત્મપ્રકાશનું મહત્વ વધારે આંકડવું જોઈએ. અંદરનો આત્મપ્રકાશ અખંડપણે પ્રજ્વલિત ન હોય તો, મનમાં કોઈ પણ વસ્તુનું દર્શન ન થઈ શકે. સ્વખનમાં જે વિશાળ સૂચિ આપણે જોઈ શકીએ છીએ, તે કોણા પ્રકાશમાં? આત્મપ્રકાશમાં જ ને? અંદર તો કોઈ ફાન્સ કે વીજળી છે નહિ અને પ્રકાશ વિના તો કોઈ વસ્તુનું દર્શન ભાગ્યે જ થઈ શકે, આ ચોક્કસ વાત છે. તો મનમાં એ પ્રકાશ આવ્યો ક્યાંથી? એ પ્રકાશ આત્માનો છે અને અખંડપણે વધા જ કરે છે.

બાધ રૂપનું જ્ઞાન કરવું હોય, તો ચક્ષુઈન્દ્રિયથી થાય છે. એમાં પણ પ્રકાશની આવશ્યકતા રહે જ છે. એ જ વસ્તુનું જ્ઞાન મનમાં કરવું હોય, તો બાધપ્રકાશની કોઈપણ જીતની મદદ લીધા વિના, અંદરના આત્મપ્રકાશ વડે થઈ શકે છે. ચૈતન્યનું આવું મહત્વ મનમાં હસાવવામાં આવે, તો જડ તરફનું આકર્ષણ ઘટયા વિના ન રહે.

બીજી રીતે પણ ચૈતન્યનો મહિમા સમજી શકાય છે : પચાસ, સાઠ, સિંગેર કે એંસી વર્ષના જીવન દરમિયાન શરીરમાં કેટકેટલા ફેરફારો થાય છે? બચપણનું સુકોમળ શરીર ક્યાં અને વય વધતાં છેલ્લી વૃદ્ધાવસ્થામાં ખખડી જતું શરીર ક્યાં? આવા ફેરફારો વચ્ચેય આત્મામાં કે એના જ્ઞાનસ્વભાવમાં લેશમાત્ર ફેરફાર થતો નથી. આ પણ ચૈતન્યના મહત્વને બતાવતી એક વિરલ વિરોધતા છે. આ સિવાય શરીરને શબ્દ બનતી રોકનાર પણ ચૈતન્યશક્તિ જ છે. આ તો સર્વમાન્ય અને સર્વસિદ્ધ હકીકત છે.

With Best Compliments from :

AKRUTI

NIRMAN PVT. LTD.

201, Mukhyadhyapak Bhavan, Road No. 24,
Above Nityanand Hall, SION (W.) MUMBAI-400 022

Tele : 408 17 56 / 408 17 62 (code No. 022)

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૧ અંક-૩-૪, ૧૬ ફેબ્રુઆરી, ૨૦૦૯]

[૧૩]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૧ અંક-૩-૪, ૧૬ ફેબ્રુઆરી, ૨૦૦૯]

શાવસ્તી નગરીમાં ભગવાન બુદ્ધના પરમ શિષ્ય કશ્યપની ભારે વાહવાહ થવા માંડી હતી.

કોઈ કહેતું, ‘કશ્યપની સાધના તો ભારે મોટી ! એણે અનેક સિદ્ધિઓ મેળવી લીધો છે !’

તો કોઈ કહેતું, ‘ગમેતેમ તોય આ કશ્યપ, ભગવાન બુદ્ધનો શિષ્ય છે ! એની પાસે મંત્ર-તંત્રની અજલ-ગજલ ચમત્કારિક શક્તિ હોય જ ને !’

વાત એવી બની હતી કે નગરના રાજાએ સિદ્ધ પુરુષોની પરીક્ષા કરવા માટે એક આકરી કસોટી યોજી હતી ને એ કસોટીમાં કશ્યપે અત્યંત આસાનીથી વિજય મેળવ્યો હતો..

સૌને તેણે વિસ્મયમાં મૂકી દીધા હતા.

ભલભલા મહારથીઓને એણે આજે પોતાની ચમત્કારિક શક્તિનો પરચો બતાવ્યો હતો !

રાજાએ નગરની વચ્ચે ચોકમાં એક ઊંચો સંંભ મુકાવ્યો હતો ને એ સંંભ ઉપર છીરારતન્જડીત એક સરસ મજાનો ઘાલો મૂક્યો હતો. રાજાનું ફરમાન હતું કે કોઈ સિદ્ધ પુરુષ અહીં આવીને સંંભ ઉપર કે સીરી ઉપર ચડ્યા વિના કે બીજા કોઈ પણ પ્રકારના સાધનનો ઉપયોગ કર્યા વિના આ ઘાલો પોતાની સાધના-સિદ્ધિના બળે ઉતારી શકશે, તેને રાજ્ય તરફથી સમાનવામાં આવશે. એટલું જ નહીં, તે સિદ્ધ પુરુષના મનની ઈચ્છાને પૂરી કરવામાં આવશે !

નગર અ ખુંયે એવા સિદ્ધ મહાત્માની વાટ જોતું હતું, કોણ હશે એ હિવ્યાતા !’ ની અટકળ સહું કરતાં હતાં.

એવામાં કશ્યપ ત્યાં આવ્યો. એના વિક્રિતવમાં જાણો દિવ્ય તેજ હતું. સંયમ અને સાદગીના સમન્વયથી તેની મુખમુદ્રા સિદ્ધ પુરુષ જેવી શોભતી હતી. ત્યાં આવીને મંત્રપ્રયોગ કરીને, ઊંચા સંંભ ઉપરથી પેલો રલજડિત ઘાલો પોતાના હાથમાં લઈ લીધો !

નગરજનો આભા બનીને જોતા જ રહ્યા ! સ્વયં રાજા પણ હિંગ થઈ ગયો.

‘રે ! કેવી મહાન સિદ્ધિ ! જેને સાક્ષાતું ઈશ્વરની કૃપાભરી સહાય હોય એ જ આવી આકરી કસોટીમાંથી પાર ઉત્તરી શકે !’

ચોતરફ કશ્યપની દિવ્યશક્તિની મુક્તકંકે વાહવાહ થવા લાગી.

ધીમે ધીમે આ વાત ભગવાન બુદ્ધ સુધી પહોંચ્યો એ જ ક્ષણે ભગવાન બુદ્ધ કશ્યપને પોતાની પાસે તેડાવ્યો. કશ્યપને તો મનમાં એમ જ હતું કે, પ્રભુ પ્રસન્ન થઈને મને આશીર્વાદ આપશે.

હરભાતો હરભાતો એ આગળ વધ્યો.

એના ચહેરા પર વિજયનો આનંદ હતો.

પ્રભુએ એને કહ્યું, ‘વત્સ ! નગરમાં આજે તો તારી ચમત્કારિક શક્તિએ ભારે ચક્યાર ફેલાવી છે !’

‘આપના આશીર્વાદથી જ હું આ સિદ્ધ પામી શક્યો હું, પ્રભુ !’ કશ્યપ બુદ્ધનાં ચરણો પાસે આવી નતમસ્તકે વિનામ્રતાપૂર્વક બોલ્યો.

‘મારા આશીર્વાદ સિદ્ધિની પ્રાપ્તિ માટે હોય, વત્સ ! સિદ્ધિના પ્રદર્શન માટે હું આશીર્વાદ શી રીતે

૧૪]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૧ અંક-૩-૪, ૧૬ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૯]

આપું?' ભગવાન તથાગતે સ્વસ્થભાવે કહ્યું.

'આપ નારાજ લાગો છો, પ્રભુ!'

હા... વત્સ!

'મારી કાંઈ ક્ષતિ થઈ છે, પ્રભુ!'

'હા, વત્સ! સાધના અને સિદ્ધિ પામવાં એ જુદી વાત છે, ને એના થકી ચમત્કાર કરવા એ જુદી વાત છે. આપણું કાર્ય લોકોને ચમત્કારથી આકર્ષવાનું નથી, પણ ધર્માપદેશ વડે સન્નાર્જ વાળવાનું છે. આપણે તો સદાચાર શીખવવાના છે. મૂલ્યોનો મહિમા કરવાનો છે, મંત્રનો નહીં! સાચા સિદ્ધાત્માને તો સદાચરણ સિવાય અન્ય કાંઈ ક્યારેય ન ખે!

'પ્રભુ મારો અપરાધ માફ કરો હવે પછી હું ક્યારેય ચમત્કાર નહીં કરું!' કશ્યપે પશ્ચાત્તાપનાં આસું સાર્યો.

ચમત્કાર કરે છે તે પામર છે ને ચમત્કારને નમસ્કાર કરે છે એ કાયર છે. સિદ્ધ પુરુષ ધર્મની રક્ષા ભાતર ક્યારેક શક્તિનો ઉપયોગ કરે એ જુદી વાત છે, બાકી પોતાની વાહવાહ માટે ક્યારેક મંત્ર-તંત્રનો ઉપયોગ ન કરે.

જે ચમત્કાર કરે તેને નમસ્કાર કરીય ન કરાય. ચમત્કાર કરવા કોઈ પ્રેરાય તો સમજવું કે એની સાધના હજી ધર્ણી અધૂરી છે અથવા એની સિદ્ધિમાં કંઈક કલંક ભગેલું છે.

ચાલો, એવા ચમત્કારને સો ગજના નમસ્કાર કરી દઈએ!

(લેખક શ્રી લક્ષ્મીચંદ્રભાઈ દ. સંધ્વીના પુસ્તક દસ્તાવેજ માંથી જનિતવાર્થ સાબાર)

“સ્વાધ્યાય”

સ્વાધ્યાય અંગે ઘણું બધું લખાયું છે, કહેવાયું છે. તેમ છતાં માનવીના જીવનના વિકાસ માટે સ્વાધ્યાય ખૂબ જરૂરી છે. આ એક મહત્વનું વિલક્ષણ તપ છે. દરેક માનવીને આની જાગ્રાકારી હોવી જરૂરી છે. તેમજ આનું સતત ચિંતન અને મનન જરૂરી છે. સ્વાધ્યાય દ્વારા પોતાની જાતની ઓળખાણ થાય છે. સ્વાધ્યાય દ્વારા નવા નવા રહસ્યો જાણી શકાય છે. સ્વાધ્યાયથી ઘટનાની ચાવી મળે છે. સ્વાધ્યાય દ્વારા જીવનને ચારે બાજુથી જોઈ શકાય છે. સ્વાધ્યાય દરરોજ અને નિયમિત એકાગ્રતાથી કરવો જોઈએ. અને તેમાં દેઢતા હોવી જરૂરી છે. સ્વાધ્યાયને જૈનદર્શનમાં એક મહાન તપ તરીકે ઓળખાવેલ છે. સ્વાધ્યાય દ્વારા જ્ઞાનાવરણીય કર્મનો નાશ થાય છે. સ્વાધ્યાય અથવા વાંચના સાચા શુશ્રે, સંત કે સાધુ મહાત્મા પાસેથી સાચા રહસ્યો જાગ્રવા માટે લેવા જોઈએ. સ્વાધ્યાયમાં પ્રમાદ ન કરવો જોઈએ. સ્વાધ્યાય જીવનનું સાચું ભાયું છે. સ્વાધ્યાય આ ભવ અને પરભવ સાથે જાય છે. સ્વાધ્યાય શબ્દમાંથી કિયામાં ઉતરે છે.

કુનુભાઈ દિંમતલાલ શાહ,
આવનગર

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૧ અંક-૩-૪, ૧૬ ફેબ્રુ. ૨૦૦૧]

[૧૫

વિવિધ વિચાર સરણીઓ

લેખક : નરોતમદાસ અમૃલભરાય કપાસી (અંડવોકેટ-મુંબઈ)

બાળકને નિષાળીને માતાના દિલમાં એના સર્જન પ્રત્યે સાહજિક પ્રીતિ પ્રગટે છે. પિતાને પાલન-પોષણની એની જવાબદારી પ્રત્યે લક્ષ્ય જાય છે. બંધુને એની સાથે રમત રમવાના કોડ જાગે છે. બેનને હરખઘેલી બનવાની તક પ્રાપ્ત થાય છે.

એક સ્નેહીને બાળક સુંદર ભાસે છે, અન્યને અસુંદર ભાસે છે. એકને બાળક આનંદિત લાગે છે. અન્યને ગંભીર લાગે છે. એકને સોહામણું દેખાય છે. અન્યને બિહામણું દેખાય છે.

સૌની દસ્તિ અલગ અલગ છે. સૌ સ્વસ્થની દસ્તિ સત્ય માને છે.

એક જ વ્યક્તિ પણ બાળક અંગે ભિન્ન ભિન્ન સમયે અને ભિન્ન સંયોગોમાં ભિન્ન ભિન્ન રીતે વિચારે છે.

સૌની અપેક્ષાઓ અને સૌની નિરીક્ષણ શક્તિઓમાં ભિન્નતા અને વિવિધતા હોય છે. તેમની સૌની દસ્તિઓમાં આંશિક સત્ય હોઈ શકે છે. અન્યની દસ્તિને અસત્ય માનવાની મનોવૃત્તિ અનુચ્છિત છે.

પશુ-પણીઓ પણ વિચાર કરી શકે છે. એમને પણ એમની દસ્તિ હોય છે.

વિશ્વની વિશાળતાને નિષાળીએ તો અનંત દસ્તિઓની કલ્પના થઈ શકે છે.

જૈન દર્શન પ્રત્યેક દસ્તિને 'નય' તરીકે ઓળખાવે છે. વિશ્વમાંની વસ્તુઓ અનંત નયાત્મક છે. અનંત નયોનું એકીકરણ અશક્ય છે.

નય માત્ર આંશિક સત્યનું સૂચન કરે છે. પૂર્ણ સત્ય ત્યારે જ પ્રાપ્ત થાય, જ્યારે સર્વ નયોનું એકીકરણ થાય.

સર્વ દસ્તિઓનું અને સર્વ અપેક્ષાઓનું જૈન-દર્શન વર્ગીકરણ કરીને, એને બે વિભાગમાં વહેંચી આપે છે. એક છે વ્યવહારદસ્તિ અને બીજી છે નિશ્ચયદસ્તિ. વ્યવહાર દસ્તિને 'વ્યવહાર નય' નામ આપવામાં આવે છે અને નિશ્ચયદસ્તિને 'નિશ્ચયનય'નું નામ આપવામાં આવે છે. બન્નેમાં પેટાભેદો અનેક છે.

બન્ને દસ્તિઓ પોતપોતાના ક્ષેત્રમાં સત્ય છે. એકને સત્ય તરીકે સ્વીકારવી અને અન્યને અસત્ય તરીકે લેખવી, એ સત્યનો અપલાપ કરવા બરોબર છે. બન્નેની સ્વીકૃતિ આત્માને શાંતિ આપે છે.

વ્યવહાર નય વ્યવહાર તરફ દસ્તિ કરે છે. નિશ્ચય નય વર્તમાન દસ્તિ નિષાળે છે. ક્યારેક તે શબ્દની માયાજાળમાં ઉત્તરે છે. વ્યવહાર નય વ્યવહાર ભાષા તરફ લક્ષ્ય રાખે છે, નિશ્ચય નય શબ્દના અર્થનું અવલંબન લ્યે છે.

વ્યવહાર નય વસ્તુની સામાન્ય સ્થિતિને નિષાળે છે. પરંતુ નિશ્ચય નય એની વર્તમાન સ્થિતિને નિષાળે છે. દા. ત. રાજ્યાભિષેક થયેલ રાજીવીને વ્યવહાર નય 'રાજા'ને તરીકે સ્વીકૃતિ આપે છે. પરંતુ નિશ્ચય નય 'રાજા'ને ત્યારે જ 'રાજા' તરીકે સ્વીકૃતિ આપે છે કે જ્યારે તે રાજસભામાં બિરાજમાન હોય. નિશ્ચય નય

૧૬]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૧ અંક-૩-૪, ૧૬ ફેબ્રુઆરી, ૨૦૦૯]

'નૃપ'ને ત્યારે જ 'નૃપ' તરીકે સ્વીકારે છે કે જ્યારે તે પ્રજાનું પાલન કરે છે. પાલન ન કરનાર નૃપને, નૃપ તરીકે નિશ્ચય નય સ્વીકૃતિ આપતો નથી.

વ્યવહાર ભાષાનો વ્યવહાર નય સ્વીકાર કરે છે. પરદેશ જતી વ્યક્તિ ગૃહાંગણ ભોડીને જાય ત્યારે તે પરદેશ ગઈ એમ વ્યવહાર નય કહે છે. નિશ્ચય નય તે વ્યક્તિને વિદેશ ગઈ છે એમ ત્યારે જ કહે છે કે જ્યારે તે વિદેશમાં પહોંચે છે. જળ--પાનની ઈચ્છાક વ્યક્તિ જળનો ઘાલો માંગે ત્યારે વ્યવહાર નય તે ભાષાને સત્ય ગણે છે. પરંતુ નિશ્ચય પીતળના અથવા કાચના ઘાલામાં જળ માંગતા માનવીને સત્યભાષી તરીકે સ્વીકારે છે. રસોઈ પૂરી થવાની તૈયારી હોય ત્યારે રસોઈ થઈ ગઈ છે એમ બોલનારને વ્યવહારનય સત્યભાષી તરીકે સ્વીકારે છે. પરંતુ નિશ્ચય નય રસોઈ તદ્દન પૂરી થાય ત્યારે જ રસોઈ થઈ ગઈ છે એમ સ્વીકાર કરે છે. વસ્તુ બળવાની શરૂઆત થાય ત્યારે વસ્તુ બળી ગઈ એમ વ્યવહાર ભાષા વદે છે. પરંતુ નિશ્ચય નય વસ્તુ સંપૂર્ણ રીતે જળી જાય પછી જ તેને જળી ગઈ તરીકે સ્વીકારે છે.

જમવાની કિયા, જળપાનની કિયા વિ. દેછ કરે છે. એમ નિશ્ચયની ભાષા બોલે છે પરંતુ વ્યવહાર ભાષા સદેહી આત્મા જમે છે અથવા જળપાન કરે છે એમ કહે છે. મૃતક નથી જમતું, નથી જળપાન કરતું.

વ્યવહાર નય આત્માને સંકિય અને કર્તા તરીકે સ્વીકારે છે. નિશ્ચય નય આત્માને અકિય અને અકર્તા તરીકે ભાને છે.

પરમાત્માને નમસ્કાર કરનાર આત્મા નમસ્કાર કરતો નથી એમ નિશ્ચય નય કહે છે. નિશ્ચય નયના અભિપ્રાય અનુસાર નમસ્કારની કિયા દેછ કરે છે,

આત્મા નહિ. વ્યવહાર નય નમસ્કારની કિયાને આત્માની કિયા તરીકે ઓળખે છે.

આચાર-પાલનમાં વ્યવહારનયની પ્રધાનતા છે. ધ્યેય પ્રત્યેના લક્ષ્યમાં નિશ્ચયનયની પ્રધાનતા છે.

વ્યવહાર નય પ્રવ્યાર્થિક નય છે. તેથી તેની દૃષ્ટિ સનાતનતા ઉપર દોરાય છે. નિશ્ચય નય, એ પર્યાયાર્થિક નય છે તેથી તેની દૃષ્ટિ ક્ષણિક અવસ્થા ઉપર દોરાય છે. દા. ત. આત્મા સનાતન અને શાશ્વત છે એમ વ્યવહાર નય પ્રરૂપણા કરે છે, જ્યારે નિશ્ચય નય આત્મા ક્ષણિક છે એમ પ્રરૂપણા કરે છે, વ્યવહારનયનું લક્ષ્ય આત્માની નિત્યતા ઉપર છે ત્યારે નિશ્ચયનયનું લક્ષ્ય આત્માના પલટાતાં સ્વરૂપ ઉપર છે. નિશ્ચયનય માનવીને, બાળક સ્વરૂપે, યુવા સ્વરૂપે અથવા વૃદ્ધ સ્વરૂપે નિહાળે છે.

વ્યવહાર નયથી દૃષ્ટિ પદાર્થના સામાન્ય સ્વરૂપ ઉપર હોય છે પરંતુ નિશ્ચયનયથી દૃષ્ટિ પદાર્થના વિરોધ સ્વરૂપ ઉપર હોય છે. દા. ત.. વ્યવહાર નય કાઢની સોટીમાં કાઢની નિત્યતાને નિહાળે છે પરંતુ નિશ્ચય નય કાઢના સોટી--સ્વરૂપને નિહાળે છે.

વ્યવહાર નયની નજરે પ્રત્યેક પદાર્થ અનુત્પન્ન અને અવિનાશી છે. નિશ્ચય નયની નજરે પ્રત્યેક પદાર્થ ઉત્પન્ન થાય છે. અને નાચ થાય છે.

સત્યની સમજા મારે દ્રવ્ય-દૃષ્ટિ અને પર્યાય-દૃષ્ટિ બન્ને આવશ્યક છે. બન્ને સ્વ-સ્વ કોત્રમાં સત્ય છે. અન્ય નયનો અપવાદ કરનાર નય, કુન્ય બને છે.

સ્યાદાદની વિશાળતા સર્વે સત્ય દૃષ્ટિઓને પોતાનામાં સમાવે છે. પરિણામે વિવાદથી તે દૂર

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ: ૧ અંક-૩-૪, ૧૬ ફેબ્રુ. ૨૦૦૧]

[૧૭]

રહે છે. સમન્વય દસ્તિને તે સ્વીકારે છે.

સમન્વયની સુંદર ભાવનાને પણ એની મર્યાદા છે. પરસ્પર વિરુદ્ધ માન્યતાઓનો સ્વીકાર સ્યાદાદ સિદ્ધાંતમાં નથી. સત્ય અને અસત્ય બન્નેને સ્વીકૃત સ્યાદાદ સિદ્ધાંતમાં નથી મળતી. જે દસ્તિએ એક વસ્તુ સત્ય છે, તે જ દસ્તિએ તે અસત્ય નથી હોઈ શકતી. પિતાની દસ્તિએ જે પુત્ર છે તે તેની દસ્તિએ પુત્ર જ છે પછી ભલે તે તેના માનવાની દસ્તિએ ભાગોજ હોય, લગ્ન સંબંધની દસ્તિએ જે પત્ની છે તે તે દસ્તિએ પત્ની જ છે. પછી ભલે તે ભોજનદાત્રી તરીકે માતાનું સ્વરૂપ ધરાવતી હોય. જન્મ દાત્રી તરીકે માતા તે માતા જ છે, પછી ભલે તે પિતાના અભાવમાં પાલક પણ હોય, અન્યાય દ્વારા પ્રાપ્ત થયેલું ધન અન્યાયી ધન જ છે, પછી ભલે તે દ્વારા સુશ કાર્ય થતું હોય.

સ્યાદાદની ભાવના સારી અને નરસી, બન્ને વસ્તુને સમાનતા નથી આપી શકતી. હિંસા એ હિંસા જ છે. રાજ્યના રક્ષણ માટે છે તેથી તે અહિંસા નથી બનતી. અસત્ય એ અસત્ય જ છે પછી ભલે તે અપરાધી પ્રત્યેની દયા માટે હોય. ચોરી તે ચોરી જ છે, પછી ભલે તે ચોરીનું ધન ગરીબોને વહેંચવામાં વપરાતું હોય. અખ્રાણ એ અખ્રાણ જ છે, પછી ભલે તે અત્સની પત્નીને આશ્વાસન આપીને પુત્રવતી બનાવવાની ભાવનાથી મિશ્રિત હોય.

સુકૃત્ય અને દુષ્કૃત્ય બન્ને, સ્યાદાદની માન્યતા મુજબ સમાન નથી. વિષ-પ્રયોગ અને અમૃત-પ્રયોગ, બન્ને સમાન નથી. હિંસા અને અહિંસા સમાન નથી. સત્ય અને અસત્ય સમાન નથી. ચોરી અને દાન સમાન નથી. બ્રહ્મચર્ય અને વલ્લિયાર સમાન નથી. પરિગ્રહ વૃત્તિ અને નિષ્ઠામ વૃત્તિ સમાન નથી.

સ્યાદાદ-સિદ્ધાંતમાં નથી અસ્થિરતા, નથી ચંચળતા અને નથી શંકાશીલતા. અનિશ્ચિતતા વાદ અને ફૂદીવાદ સ્યાદાદ-સંસ્કૃતિમાં નથી. સ્યાદાદ-સંસ્કૃતિમાં છે. સ્પષ્ટતા, સત્યતા અને નિર્ણાતીતતા.

સર્વ સંસ્કૃતિઓ સમાન છે એમ માનવાની ધૂષ્ટતા સ્યાદાદ-સંસ્કૃતિને સ્વીકાર્ય નથી. વિષમ વસ્તુઓની વિષમતા સ્વીકારવામાં સ્યાદાદને કોઈ અંતરાય નડતો નથી. વિષ અને અમૃત, પુરુષ અને પાપ, સંયમ અને સ્વર્ચંદ્રતા, સ્વાર્થ અને પરોપકારિતા સમાન ન હોઈ શકે. તપોવૃત્તિ અને આહાર-લાલસા સમાન ન હોઈ શકે. પશુ-રક્ષા અને પશુ બલિદાન, બન્ને, સમાન ન હોઈ શકે. માનવીને બલિ તરીકે હોમી દેવાની સંસ્કૃતિ અને માનવીની રક્ષા માટે આત્મ-સમર્પણની સંસ્કૃતિ સમાન ન હોઈ શકે. કોડો પશુઓની કટલ કરવાનો આદેશ આપતી સંસ્કૃતિ અને કોડો પશુઓની રક્ષા માટે સ્વ-બલિદાન આપવાની સંસ્કૃતિ સમાન ન હોઈ શકે. સત્યના સ્વીકાર માટેનું ધર્મ-પરિવર્તન અને લાલચ દ્વારા થતું ધર્મ-પરિવર્તન સમાન ન હોઈ શકે. પ્રેમ પૂર્વકનું ધર્મ-પરિવર્તન અને બળાત્કાર દ્વારા થતું ધર્મ-પરિવર્તન સમાન ન હોઈ શકે.

જ્યાં સમાનતા છે ત્યાં સ્યાદાદ પ્રેમપૂર્વક સમાનતા સ્વીકારે છે. જ્યાં વિષમતા છે ત્યાં સ્યાદાદ પ્રેમપૂર્વક વિષમતાને સ્વીકારે છે. નિષ્પક્તા, એ સ્યાદાદની સિદ્ધિ છે.

પ્રશંસાના પુષ્પો પ્રાપ્ત કરવા માટે સમાનતાના ગીત ગાવાની વૃત્તિ, એ સત્યના સ્વીકારની વૃત્તિ નથી. પોતાની જાતને સમભાવી તરીકે માનવામાં થતી આત્મા-વંચના માનસિક સ્વ-પ્રશંસાનું જ એક અંગ છે. (કુમશः)

*
*
*

ભાવનગર મર્કન્ટાઇલ કો-ઓપરેટીવ બેન્ક લિ.

ભાવનગર મર્કન્ટાઇલ કો-ઓપરેટીવ બેન્ક લિ. Bhavnagar Mercantile Co-Operative Bank Ltd.

□ ડેંડ ઓફિસ : લોખંડ બજાર, ભાવનગર ફોન : ૪૨૪૧૮૧, ૪૨૮૧૮૮

શ્રાન્ય : ♦ માર્કટોંગ પાર્ક, ભાવનગર ફોન : ૪૪૫૦૦૮, ૪૪૬૨૬૧

♦ માધ્વદર્શન, ભાવનગર ફોન : ૪૨૦૭૮૮, ૪૨૬૪૨૧

થાપણા વ્યાજનાં દરો (તા. ૬-૮-૨૦૦૦ થી અમલમાં)

♦ સેવિંગ	૪.૫ %	૨ વર્ષથી તુ વર્ષ કરતાં ઓછા સમય માટે	૧૦.૫૦ %
♦ ફિક્સ રીપોઝીટ :		૩ વર્ષથી ૫ વર્ષ કરતાં ઓછા સમય માટે	૧૧ %
૩૦ દિવસથી ૧ વર્ષ કરતાં ઓછા સમય માટે	૬ %	૫ વર્ષ અને ઉપરાંતના સમય માટે	૧૧.૫૦ %
૧ વર્ષથી ૨ વર્ષ કરતાં ઓછા સમય માટે	૮.૫૦ %		

: વધુ વિગત માટે બેન્કમાં રૂબરૂ સંપર્ક સાધો :

શ્રી કનેયાલાલ વૃજલાલ પંડ્યા (ચેરમેન)

શ્રી વલ્લભભાઈ ભાઈલાલભાઈ પટેલ (વા. ચેરમેન)

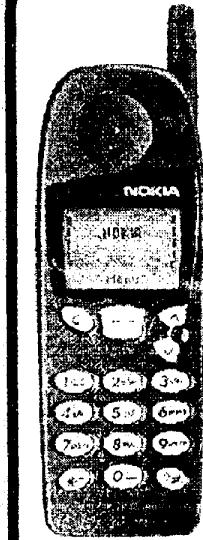
શ્રી ઘનુકુમાર ઉકાલાઈ પટેલ (મેનેજિંગ ડિરેક્ટર)

શ્રી પુણ્યોત્તમદાસ વૃજલાલ શાહ (જો. મે. ડિરેક્ટર)

શ્રી અમ. સી. પાટક (આસી. મેનેજર)

CEL-SUVIDHA
Pre-paid Mobile Phone Card

Anytime - Anywhere - Anybody

દી-યાર્જ કુપન અટીંદો,
મોબાઇલ ફોન કવર / એલોઝારીજ
મેળવવા માટે

....ઓથો. ડીસ્ટ્રીબ્યુટર....

અમુલખ વિઝલદાસ

૧૫, માધ્વહીલ, ભાવનગર.

ફોન: ૪૩૬૨૮૮

વોરાનજાર, ભાવનગર.

ફોન: ૫૧૬૪૦૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૧ અંક-૩-૪, ૧૬ ફેબ્રુ. ૨૦૦૧]

[૧૮]

પુણિયાળું થિઠા સામાયિકમાં કેમ ડોલવા લાગ્યું ?

સંકલન : મુકેશ સરવેયા
(જીવન સુવાસ પુસ્તિકામાંથી સાભાર)

પુણિયો શ્રાવક પ્રભુનો સાચો ભક્ત હતો.

એણે પોતાના સર્વ પરિગ્રહનો ત્યાં ક્ર્યાં હતો અને માત્ર રૂની પૂર્ણીઓ બનાવી તેને વેચીને પોતાની આજીવિકા ચલાવતો હતો.

આમાંથી જે કંઈ મળે તેનાથી પતિ--પત્ની સંતોષ માનતા હતા. બંનેના મનની ભાવનાઓ ઘણી ઊંચી હતી. બેમાંથી એક જરા ઉપવાસ કરે. ઉપવાસ એટલે આત્માની નજીક વાસ કરવો તે તો ખરું જ, પરંતુ ઉપવાસને કારણે જે ભોજન બસ્યું તે બીજાને ભાવથી બોલાવીને જમાડતા હતા.

સામાયિક તો પુણિયા શ્રાવકની. સામાયિક એટલે સમભાવ, સંયમ અને શુભભાવ, એ સામાયિક સમય જતાં પુણિયા શ્રાવકની અંતર-પાત્રાનું શિખર બની ગઈ.

એકવાર પુણિયા શ્રાવક સામાયિકમાં બેઠા હતા, પરંતુ ચિત્ત આત્મામાં સ્થિર થતું નહોતું. મન જરા ડોલતું હતું. અગાઉ ક્યારેય આવું બન્યું નહોતું અને એકાએક આવું બન્યું કેમ? શા માટે ચિત્ત આજે અસ્વસ્થ બન્યું?

વિચારમાં ડૂબેલા પુણિયા શ્રાવકે એની પત્નીને કહ્યું, “અરે! આજે સામાયિકમાં કેમ ચિત્ત સ્થિર થતું નથી? કોઈ અનીતિવાળું દ્રવ્ય તો ઘરમાં આવ્યું નથી ને?”

પુણિયાની પત્નીએ કહ્યું, “આજે ઘરમાં છાણા ન હોતા. રસ્તામાં જતી હતી ત્યાં અડાણા છાણા પડેલા જોયાં. એમાંથી થોડા છાણા લઈને આજે રસોઈ કરી છે. બાકી બીજું કશું ઘરમાં આવ્યું નથી કે હું કશું લાવી નથી.”

પુણિયાએ કહ્યું, “બસ! આ જ તો સામાયિકમાં ચિત્ત સ્થિર ન રહેવાનું કારણ છે. એ અણાડકના છાણાથી રસોઈ બનાવવામાં આવી એને પરિણામે આજે મન ડોલવા લાગ્યું.”

પુણિયાની પત્નીએ કહ્યું, “છાણા તો રસ્તા પર પડ્યા હતા, તેનો કોઈ માલિક હોય તેવું પણ ન હતું,

પુણિયાએ કહ્યું, “છાણાનો કોઈ માલિક ન હોય તો તો રાજા એનો માલિક ગણાય. આથી આપણે રાજદ્રવ્ય લઈ આવ્યા ગણાઈએ. એટલે છાણા ત્યાં પાછા મૂકી આવજે. અણાડકનું આપણાને કશું ખપે નહીં.”

આ એ દેશ છે કે જ્યાં રસ્તા ઉપર પડેલાં અણાડકના છાણા લેવામાં પણ અધર્મ ગણાતો હતો, ત્યાં આજે બીજાનું છીનવી લેવામાં પોતાની છોણિયારી ગણાય છે. પુણિયાનો દાખલો બતાવે છે કે સાચો શ્રાવક કેવો હોય અને એની આત્મજાગૃતિ એને સતત જીવન શુદ્ધિ તરફ કેવી રીતે દોરી જનારી હોય છે. *

૨૦]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૧ અંક-૩-૪, ૧૬ ફેબ્રુઆરી, ૨૦૦૯]

પૂજ્યપાદ ગુરુદેવ મુનિરાજશ્રી ભુવનવિજયાન્તેવાસી
૫.૫. આગમપ્રજ્ઞા-તારક ગુરુદેવશ્રી

જંબૂવિજયજી મહારાજ સાહેબના વ્યાખ્યાનો

(હખો ૨ ઉમો)

(ગુરુવાણી ભાગ-૨ માંથી સાભાર....)

સેન સવાઈની પદવી :-

ઘણો સમય વીત્યા પછી ગુજરાતના શ્રાવકોએ સૂરિજીને વિનંતી કરી....ભગવંત આપના વિના ગુજરાત સૂનું પડ્યું છે. આપ હવે આ બાજુ પધારો. સૂરિજીએ બાદશાહ પાસે જવાની અનુમતિ માંગી....બાદશાહે કહ્યું કે પણ આપના વિના મને ધર્મ સંભળાવશે કોણ ? તેથી આપ આપના કોઈ શિષ્યને મૂકૃતા જીવ. બાદશાહના આગ્રહથી સૂરિજીએ સેનસૂરિ-મહારાજને ત્યાં રાખીને ગુજરાત તરફ વિહાર કર્યો. બાપ કરતાં બેટા સવાયા હોય તે પ્રમાણે સૂરિજી કરતાં સેનસૂરિ મહારાજ સવાયા નીકલ્યા. બાદશાહે તેમને 'સેન સવાઈ'ની પદવી આપી.

ઉનામાં અંતિમ સમય :-

આ બાજુ સૂરિજી વિહાર કરીને પ્રથમ દાદાની યાત્રાએ સિદ્ધગિરિ પર પહોંચ્યા. અનેક સંધો સાથે દાદાની યાત્રા ભાવપૂર્વક પૂર્ણ કરીને સૂરિજીએ ચોમાસા માટે ઉના તરફ પ્રયાશ કર્યું. સં. ૧૬૫૧નું ચાતુર્મસ સૂરિજીએ ઉનામાં જ વ્યતીત કર્યું. વિહાર અટકી ગયો. શરીર વધારે અસ્વસ્થ બની ગયું. એ સમયે તેમના પાટના અધિકારી વિજયસેનસૂરિ મહારાજ અકબર બાદશાહની પાસે લાહોરમાં હતાં. સૂરિજીને ગંધની ભલામણ કરવી હતી. તેથી તેમણે શિષ્યોને કહ્યું કે વિજયસેનસૂરિ જલ્દી આવે તેમ પ્રયત્ન કરો. લાહોર સમાચાર પહોંચ્યા. ચાલુ ચોમાસામાં સેનસૂરિ મહારાજે શીદ્ધ વિહાર શરૂ

કર્યો. ગુરુદેવને મળવાની તાલાવેલી કોને ન હોય ? જેટલા ખેંચાય તેટલા વિહારો ખેંચે રાખે છે પણ આ બાજુ સૂરિજીની સ્થિતિ ગંભીર બનતી જાય છે. પર્યુષાણના દિવસો આવ્યા. આવી નાજુક સ્થિતિમાં પણ કલ્પસૂત્રનું વ્યાખ્યાન વાંચ્યું. વ્યાખ્યાનના પરિશ્રમથી શરીર વધારે શિથિલ થઈ ગયું. ભાદરવા સુદિ ૧૦ના બધા શિષ્યોને હિતશિક્ષા આપી. બધાને ખમાવ્યા, અને ધ્યાનમાં બેસી ગયા. સં. ૧૬૫૨ના ભાદરવા સુદિ ૧૧ના સંચા સમયે પચાસન લગાવીને માળા ગણી રહ્યા છે. ચાર માળા પૂરી થઈ અને જ્યાં પાંચમી માળા ગણવા જતા હતા કે તરત જ તે માળા હાથમાંથી નીચે પડી ગઈ. લોકોમાં હાહાકાર મચી ગયો. જગતનો હીરો ચાલ્યો ગયો. ભારત વર્ષમાં ગુરુ-વિરહનું ભયંકર વાદળ છવાઈ ગયું. સૂરિજીના નિર્વાણથી સર્વત્ર હાહાકાર મચી ગયો. ઉનાના સંધે આ દુઃખદાયક સમાચાર પહોંચાડવા માટે જેપિયાઓને રવાના કર્યા. એ સમયે તાર-ટપાલો નહોતાં. જ્યાં જ્યાં સમાચાર મળતા ગયાં ત્યાં દેવ વંદાવા લાગ્યા. ગામેગામ હડતાલો પડવા લાગી, સર્વત્ર શોક પ્રસરી ગયો. બીજી તરફ સૂરિજીની અંતિમકિયાને માટે ઉના અને દીવનો સંધ તૈયારી કરવા લાગ્યો. તેર ખંડવાળી માંડવી તૈયાર કરી તેમાં સૂરિજીના પાર્થિવદેહને પદરાવવામાં આવ્યો. ગામની બદાર આંબાવાડીમાં ચંદનની ચિતા ખડકવામાં

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૧ અંક-૩-૪, ૧૬ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૯]

[૨૧

આવી. સૂરિજીના નશ્વરદેહને તેમાં પદરાવ્યો. આગ મૂકવાની કોઈની હિંમત ચાલતી નથી. છેવટે હદ્ય કઠિન કરી હા ! હા ! કારની કારમી ચીસપૂર્વક ચિતામાં આગ મૂકવામાં આવી. આ ચિતામાં પંદર મણ સુખડ, ત્રણ મણ અગર, ત્રણ શેર કપૂર, ત્રણ શેર કેસર વગેરે નાંખવામાં આવ્યું. સૂરીજીનો નશ્વર દેહ વિલીન થઈ ગયો. તે સમયે ત્યાં રહેલા આંબા પર અકાળે કેરીઓ લચી પડી. જે આંબા વાંચિયા હતા તે આંબા પર પણ કેરીઓ આવી. સૂરિજીના અભિનિત અનિસંસ્કારની તે જગ્યા જૈન સંઘને અકબરબાદશાહે લેટ આપી. આજે પણ તે આંબા-વાંચિયું છે.

હવે આ બાજુ લાહોરથી રવાના થયેલા વેજયસેનસૂરી મહારાજ ગુરુજીને મળવાની હિંમત સાથે ઉત્ત્ર વિહાર કરતાં આવી રહ્યા છે. વિહારમાં સૂરિજીની તબિયતના કયાંય સમાચાર મળ્યા નહીં. પાટણ આવ્યા. ઉપાશ્રયમાં પગ મૂકતાં જ બધા શ્રાવકો દેવવંદન માટે ભેગા થઈને બેઠા છે. આ જોતાં જ સેનસૂરી મહારાજના હદ્યમાં પ્રાસકો પડ્યો. પૂછ્યાં કે ગુરુદેવને કેમ છે ? ગુરુદેવ તો આપણને મૂકીને ચાલ્યા ગયા. આટલું સાંભળતાં જ એવો જોરદાર આધાત લાગ્યો કે ત્યાં બારણામાં જ બેભાન થઈને પડ્યા. ત્રણ દિવસ સુધી બેભાન રહ્યા. છેવટે શ્રાવકોએ ભાનમાં આવતાં સમજાવ્યા. છતાં ગુરુદેવને ન મળ્યાનો અફસોસ વ્યક્ત કરતાં આંસુ સૂક્તાં નથી....તે પછી મુનિઓ સાથે ઉના આવ્યા. ગુરુજીની પાદુકાને ભાવથી વંદના કરી... અકબર બાદશાહને પણ સૂરિજીના કાળપર્મના સમાચાર મોકલવામાં આવ્યા. બાદશાહ પણ ચોધાર આસુંએ રહી પડ્યો. આવા હિંસક બાદશાહને અહિસક બનાવનાર એ જગદુગુરુને ભાવભરી વંદના....!

શ્રાવણ વદ-૧૩ પર્યુષણ-દ્વિતીય દિન સાધર્મિક વાત્સલ્ય :-

ઉત્તમમાં ઉત્તમ પર્યુષણા પર્વ. પૂ. શાની ભગવંતોએ બતાવેલું છે આ પર્વની આરાધના માટે ગુરુ ભગવંતોએ પાંચ ઉપાયો બતાવ્યા છે. અમારિ પ્રવર્તન વગેરે. બીજો ઉપાય છે સાધર્મિકવાત્સલ્ય. સાધર્મિક વાત્સલ્ય એટલે સાધર્મિક તરફ સ્નેહભાવ. એક બાજુ બધા જ ધર્મો અને બીજી બાજુ સાધર્મિકવાત્સલ્ય બજેને બુદ્ધિરૂપી નાજવાથી તોલવામાં આવે તો બજે સરખા ઉત્તરે છે. આપણને જે કાંઈ ધર્મ મળ્યો તે સાધર્મિકનો પ્રતાપ છે. આપણે અત્યારે જે કાંઈ આરાધના કરી રહ્યા છીએ તે કોણે આભારી છે ? આ દહેરાસરો, ઉપાશ્રયો, સંસ્થાઓ કોઈએ બંધાવી છે. શા માટે ? સાધર્મિકને સાધના માટે જ ને ! જો આ સાધર્મિકનો નાતો ન હોત તો આજે તમે ન હોત અને અમે ન હોત. પાજરાપોળ વગેરે જે સંસ્થાઓ ચાલી રહી છે તે સાધર્મિકના બળ પર. આજે તમારે ત્યાં કાંઈપણ સંઘનો માણસ ટીપ માટે આવે તેને તમે લાખો રૂપિયા આપો તે શેના કારણો ? સાધર્મિકના સંબંધ પર જ ને ! તમે જો સાધર્મિકની વચ્ચે વસ્તા હો તો પર્વ-દઢાડે ધર્મ કરવા પ્રેરાઓ. એક બીજાને બેંચી લાવે. આપણે સાધર્મિકનો અર્થ બહુ ડંકો કરી નાખ્યો છે. બધા ભેગા થઈને જમીએ એટલે સાધર્મિક વાત્સલ્ય થઈ ગયું. તેનો અર્થ તો ખૂબ વિશાળ છે. સાધર્મિક સાધર્મિકને કયારેય છેતરે નહીં, ફસાવે નહીં, શીશામાં ઉતારે નહીં. સાધર્મિક દુઃખી હોય તો બધી રીતે તેને મદદ કરવી જોઈએ. કારણ કે સાધર્મિક છે તો ધર્મ છે.

સાધર્મિકવાત્સલ્યની શરૂઆત ચક્રવર્તિ

२२]

[श्री आत्मानंद प्रकाश वर्ष : १ अंक-३-४, १६ फेब्रु. २००९

भरतमहाराजथी थઈ. ऐमने थयुं के बधा भाईओ तरी गया. हुं एकलो रही गयो. तेथी तेमणे धर्मनी सदा ज्ञानगृति रहे भाटे एक वर्ग उभो कर्यो. तेमणे माणसोने कहुं के तमारे रोज सभामां आववानुं अने भने रोज कहेवानुं के 'मा हण, मा हण जितो जितो भवान् वर्धते भीः, कोईने मारशो नहीं, मारशो नहीं.' कधायथी तमे ज्ञानाई गया छो, ज्ञानाय गया छो. भय वधी रह्यो छे. आ रीते दररोज तमारे भने संभणाववानुं. मारा रसोउ ज तमारे ज्ञवानुं. भारे त्यां ज रहेवानुं. तमाम संगवडे राज्य तरफथी तमने आपवामां आवशे. आ वर्गने ओणभवा भाटे भरत महाराजाए काकिणी रत्नथी तेमना शरीर पर त्रिश कापा पाड्या. शान-दर्शन-चारित्रना प्रतीक रुपे. काणकमे काकिणी रत्न चाल्युं गयुं पछी सोनाना त्रिश तार

राखता....धीमे धीमे ऐ पाण गयुं. अने ऐ वर्ग आधिकारा तरीके ओणभावा लाग्यो. जे आजे जनोई पहेरे छे तेनी शरुआत त्यारथी छे. आ रीते साधर्मिकवात्सत्यनी शरुआत थઈ.

जड़ कपड़ :-

पू. डेम्यंद्रसूरि महाराजे कुमारपाण द्वारा साधर्मिकवात्सत्य कराव्युं हतुं. एकवार सूरिज्ञ शांकभरी नगरीमां पधार्या छे. त्यां कोई गरीब श्रावक रहेतो हशे. तेणे जाते वडीने एक थेपाहुं (ज्ञान धोतियुं) तैयार करेलु. सूरिज्ञ पधार्या छे ज्ञाणीन तेणे विचार्युं ते आवुं उत्तम पात्र भने क्यां मधशे ? लाव, आ महात्मानी भक्ति करु. तेथी ते थेपाहुं तेणे आचार्य भगवंतने वहोराव्युं. सूरिज्ञ ए वजते ते थेपाहाने पोताना वीटीयामां बांधीने भूकी दीयुं. हवे विलार करतां पाठ्या पथारे छे. (कमशः)

'सुधोषा'ना आधस्थापक सोमयंद डी. शाहनुं निधन

जैन समाजना सुप्रसिद्ध विद्वान, आ सभाना सभ्य अने 'सुधोषा' मासीकना आघतंत्री श्री सोमयंदभाई डी. शाह (३. व. ८०) नुं मंगળवार ता. १६-१-२००९ना रोज पालीताङ्गा खाते तेमना निवास स्थाने अवसान थयुं छे. जैन धर्मना प्राचीन--अवाचीन ग्रंथो--पुस्तकोना प्रकाशक तरीके तेओ भात्र भारतमां ज नहि, बल्के समग्र विश्वमां सुप्रसिद्ध हतां. महेसाशानी पशोविज्यञ्ज जैन संस्कृत पाठशालामां तेओओ अभ्यास कर्यो हतो अने त्यारपछी तेओ पालीताङ्गा आवी वस्या हता, अने स्वबले पुस्तक प्रकाशननी साथे 'कल्याण' अने छेल्ला उल्ल वर्षथी 'सुधोषा' मासीक द्वारा समाज अने शासननी अविरत सेवा बजावी हती.

आवा बुजर्ग महानुभावनुं हुः खद अवसान थतां जैन समाज अने शासनने न पुरी शकाय तेवी खोट पडी छे.

आ सभा सद्गतना आत्माने परमकृपाणु परमात्मा परम शांति अर्पे तेवी प्रार्थना करे छे.

डि. जैन आत्मानंद सभा,
भारगेठ, भावनगर.

ALANKAR

**PHONE : (O) 517756; 556116
ALL KINDS OF
EXCLUSIVE FURNITURE**

We Support your Back-Bone

ALANKAR FURNITURE
VORA BAZAR, NR. NAGAR POLE, BHAVNAGAR

આજ્ઞા રથા પેણાની એકાશસુધીએ આઠીઓ
માટે વિચારપાત્ર જ્યાં એટલે જ

Bela

Exclusive Sari Show-Room

Haveli Street, Vora Bazar, Bhavnagar-364001
Phone : (O) 420264 (R) 426294

With Best Compliments From :

AUTHORISED DISTRIBUTORS

VINAY

ELECTRICAL GOODS

COZY

Unbreakable Accessories

SURYA

Lamps-Tubes

SONAL

Bopp Adhesive Tapes

BAJAJ

Instant Geyser

REFLEX

Wire & Cable

JENI

Chowk - Patti

SUPER-WIZ

Universal Instant Adhesive

CUTE

Modular Range

mysore

Lamps - Tubes & Luminaires

METRO POWER

Minolta Fittings

CROWN

Water Pumpset

JUG-MUG

Lamps-(Fancy)

ENCORE

Mixer-Grinder

CORD LESS

BELL PHONES

Mota Faliya, Nanbha Street, BHAVNAGAR-1 ☎ : O. 421705, R. 510921 FAX : 421250

દવા લીધા વિના ટોનીક લેવા જનારો દર્દી, જેમ દર્દને
રવાના કરવામાં સહિતા પામતો નથી.

તેમ

જુવમાત્ર પ્રત્યે પ્રેમ કેળવ્યા વિના પરમાત્માની ભક્તિ
શરૂ કરી દેનારો સાધક, દોષનાશ કરવામાં સહિતા પામતો નથી.

With Best Compliments From :

Unique Agencies

PHARMACEUTICAL DISTRIBUTORS

J.A.S. BUILDING, KHARGATE, BHAVNAGAR-364001 (GUJARAT)

PH. (0278) O. 432118, 430443 R. 436708, 422983

તૃષ્ણાવાન અમીર જેવો બીજો કોઈ ગરીબ નથી

—કુમારપાળ દેસાઈ

સ્વામી આનંદસ્વરૂપ યોગસમાધિમાં લીન હતા. આ મસ્તયોગી પ્રાતઃ કાળે વૃક્ષની નીચે બેસીને પચાસન લગાવી ધ્યાનમાં ડૂબી જતા. આસપાસ ગમે તેટલી વ્યક્તિઓ ફરતી હોય કે ગમે તેટલો માનવ કોલાહલ થતો હોય, કિંતુ એમની યોગ સમાધિ અખંડ રહેતી.

એકવાર સ્વામી આનંદસ્વરૂપ સમાધિમાં બેઠા હતા અને એક ધનવાન એમને મળવા આવ્યા. સ્વામી સામે શાંત બનીને ઉભા રહ્યાં થોડીવારે સમાધિ પૂર્ણ થતાં સ્વામીજીએ પોતાની સામે કરબદ્ધ ઉભેલી વ્યક્તિને જોઈ વાત્સલ્યથી પૂર્ણું, ‘કહો ભાઈ! શું કામ છે મારું? કંઈ પૂર્ણું છે આપને?’

ધનવાને કહ્યું, ‘ના સ્વામીજી! કોઈ ધર્મ જિજ્ઞાસા લઈને આવ્યો નથી, કિંતુ ધન લઈને આવ્યો છું. સમાજનાં કલ્યાણ અર્થે આપના દ્વારા એ ધન ઉપયોગમાં લેવાય તેવી મારી વિનંતી છે.’

સ્વામીજીએ એને પૂર્ણું, શું આપવા માંગો છો તમે?’

‘પુરી એક હજાર સોના મહોર. આપ મારું આ દાન સ્વીકારો, એવી નમ વિનંતી છે.’

સ્વામી આનંદસ્વરૂપ કશું બોલ્યા નહિ. આંખો મીંચી દીધી. થોડીવાર પછી કહ્યું, ‘મને મારું કરજો’ હું તમારું આ દાન સ્વીકારી શરૂ તેમ નથી.

‘શા માટે ગુરુદેવ? અમારાથી કઈ અપરાધ થઈ ગયો છે?’

સ્વામીજીએ કહ્યું, ‘જુઓ! ગરીબ માણસો પાસેથી હું કશું સ્વીકારતો નથી.’

ધનવાને આશ્રમ અનુભવ્યું એણો કહ્યું, ‘અરે

સ્વામીજી! આપને ગેરસમજ થઈ લાગે છે. મારી પાસે તો અઢળક સંપત્તિ છે.’

સ્વામીજીએ પૂર્ણું, ‘તમારી પાસે જરૂર અઢળક સંપત્તિ હશે, પરંતુ શું તમે સતત વધુ સંપત્તિ મેળવવા માટે ફાંફાં નથી મારતા? રાત-દિવસ એક કરીને વધુ ને વધુ ધન મેળવવા દોડધામ નથી કરતાં?’

ધનપતિએ કહ્યું, ‘સ્વામીજી, આપની વાત સાચી છે. અપાર સંપત્તિ હોવા છતાં આજે પણ ધનપ્રાપ્તિ માટે દોડ લગાવું છું. ધનનું એટલું આકર્ષણ છે.’

સ્વામીજી બોલ્યા, ‘આ કારણે જ તમે ગરીબ છો. જેની ધનતૃષ્ણા છિપાઈ નથી, એના જેવા ગરીબ જગતમાં બીજા કોઈ નથી. બિભારી કરતાં પણ તે વધુ ‘દરિદ્ર’ છે.’

માનવી જીવનભર તૃષ્ણાઓને તૃપ્ત કરવા માટે દોડ લગાવે છે. ધન હોય તે વધુ ધન માટે પ્રયાસ કરે છે. રૂપ હોય તે વધુ રૂપવાન થવા માટે પ્રયત્ન કરે છે, સત્તા હોય તે વધુ સત્તા મેળવવા દોડધામ કરે છે.

ગરીબ માણસ ગરીબ નથી. તૃષ્ણાવાન ધનવાન વધુ ગરીબ છે. ગરીબની ભૂખ કચારેક સંતોષાય છે, જ્યારે તૃષ્ણાવાનની તૃષ્ણા એને ભટકતો રાખે છે. એની પાસે જે હોય છે. એનાથી એને અતૃપ્તિ અને અસંતોષ હોય છે, ધન મેળવવા સતત બેચેન રહેતો હોય છે અને નવા-નવા ઉપાય હુંઠતો રહે છે.

(ગુજરાત સમાચાર તા. ૨૪-૧-૨૦૦૧
શતદલ પૂર્તિમાંથી સાભાર)

Shree Atmanand Prakash □ ફેબ્રુઆરી : ૨૦૦૧ □ Regd. No. GBV. 31

અભવનું યે મહાન્તસ્તે દુઃખં તીત્વૈવ ધૈર્યતઃ ।
ઇત્�ં દુઃખં સુસોઢં સદ્ ભવેત્ કલ્યાણસમ્પદે ॥

જે જે મહાનું થયા છે તે બધા
આવેલા દુઃખને ધૈર્યથી તરી જઈને જ
મહાનું થયા છે. આમ ઉપસ્થિત દુઃખને
શમભાવથી સહન કરવું એ કલ્યાણકારક
પ્રક્રિયા છે. ૩૧

All those who have become great or supreme, have become so only after crossing misery courageously and tranquilly. Thus misery which has come, if endured patiently, brings on the great ground of welfare. 31

(કલ્યાણભારતી ચેપ્ટર-૫,
ગાથા-૩૧, પૃષ્ઠ ૮૪)

મનિ,

FROM :

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

નો. ૩૦૩૧૨ અંતર્ગત રૂમ,
બારગેડીટ, ભાવનગર-૩૬૪૦૦૧
ભારતેટિ, ભાવનગર-૩૬૪૦૦૧

તંત્રી :

શ્રી પ્રમોદકાંત ખીમયંદ શાહ

મુદ્રક અને પ્રકાશક : 'શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, વતી શ્રી પ્રમોદકાંત ખીમયંદ શાહએ
સ્મૃતિ ઓફસેટ, જૈન વિદ્યાથી ગૃહ કંપાઉન્ડ, સોનગઢ-૩૬૪૨૫૦માં
ઇપાવેલ છે અને શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, બારગેડીટ, ભાવનગરથી
પ્રસિદ્ધ કરેલ છે.'